

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 27 februari 2003 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) (wethouder), H. Binksma-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), A.J. Geluk-Geluk (VVD), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), P.G. van Diepen (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), A.H.T. van Meijel (CDA) (wethouder), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) (wethouder), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), P. Reijenga (CDA), J.A. Ritsema (P.U.) (wethouder), H.F.A. Roefs (VVD), W.R. Ruifrok (PvdA/GroenLinks), P.J. Sanderse (CDA), J. Schipper (CDA), H.J.M. van Steen (P.U.), T. Tuinenga (P.U.) J.J. van der Velde (CDA), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: P. Reijenga (CDA)

Griffier: J.M. Even

Afwezig: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester, de dames I. van Gaalen-van der Kooij (P.U.), wethouder en H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks) en de heren W.R. Bouma (CDA), G.P. Dibbits (P.U.) en G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), leden van de raad

I Opening

De **voorzitter**: Ik heet u allen hartelijk welkom. Ik heb vanavond een heel verdrietige mededeling. Lenie Nentjes, vrouw van onze collega Gijs Nentjes, is dinsdagavond jl. overleden. Ze werd 58 jaar. We spreken onze deelneming uit met Gijs, zijn kinderen en de kleinkinderen. We hopen dat ze kracht en sterkte mogen vinden om dit zware verlies te dragen.

De mensen van voorbij, ze blijven met ons leven.
De mensen van voorbij, zij zijn met ons verweven.
In liefde, in verhalen die wij zo graag herhalen.
In bloemengeuren, in een lied dat opklinkt uit verdriet.

De mensen van voorbij, zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen.
Daar waar gaan pijn kan komen.

De mensen van voorbij zijn in het licht, zijn vrij.

Laten we in een moment van stilte Lenie Nentjes gedenken. Mag ik u verzoeken op te staan?

Er wordt een moment stilte in acht genomen.

De **voorzitter**: Helaas moet ik u mededelen dat onze burgemeester ziek is. Vanaf deze plaats wensen we hem van harte beterschap. Er gaat een kaart rond, waarop iedereen zijn wens kan schrijven. Vandaar dat ik vanavond uw voorzitter mag zijn. Ik zal dat zo goed mogelijk proberen te doen. Wellicht moeten we elkaar daarbij soms een beetje helpen. Ik meld verder dat afwezig zijn de heren Nentjes, Dibbits en Bouma en mevrouw Straatsma. Van het college is mevrouw Van Gaalen afwezig.

II. Vaststelling agenda

De **voorzitter**: Ik stel voor de punten VIII.6 en VIII.8 te wisselen. Aangemeld hebben zich de heren Van Gunst, woonachtig in de Kometenhof, en de heer Meijers.

Zij willen graag van het spreekrecht gebruik maken. Kunt u ermee instemmen dat we die twee agenda-punten wisselen? Ik heb begrepen dat de heer Koster ook graag van het spreekrecht gebruik wil maken. Het streven is als eindtijdstip 22.30 uur aan te houden. Ik stel voor de punten I tot en met VIII.5 tot 20.35 te behandelen, dan te pauzeren tot 20.50 en dan te beginnen met het nieuwe punt VIII.6.

De raad gaat akkoord met het wisselen van de punten.

Met inachtneming van deze wijziging wordt de agenda vastgesteld.

III. Vaststelling notulen van de vergadering van 23 januari 2003

De notulen van 23 januari 2003 worden conform goedgekeurd.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. In commissie IV heb ik ook al gezegd dat we nu ongeveer een jaar en twee maanden zover zijn dat we de euro in dit land gebruiken. In de notulen wordt echter nog steeds een punt gebruikt in plaats van het daartoe geldende symbool. Ik zou u willen voorstellen wat geld te spenderen aan een klein softwarepakket om te zorgen dat dit in orde komt.

De **voorzitter**: Dat lijkt me een goed voorstel. We zullen dat doorgeven.

IV. Ingekomen stukken

De **voorzitter**: We hebben twee categorieën, in handen van het college stellen en voor kennisgeving aannemen. Ik wil het graag in gedeelten doen.

Ten eerste het in handen stellen van het college, ingekomen stuk 1 tot en met 4. Heeft iemand daarover opmerkingen?

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden ingekomen stukken 1 tot en met 4 overeenkomstig de voorstellen afgehandeld.

De **voorzitter**: Dan gaan we naar voor kennisgeving aannemen, ingekomen stuk 1 tot en met 4. Wie heeft daarop aan- of opmerkingen?

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk dat het verstandig is punt 1, de Fietsbalans van de Fiet-sersbond, te agenderen voor bespreking in commissie III.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Dat is toch besproken in de commissie?

De heer **Bakker**: Het is aangeboden, maar niet inhoudelijk besproken. Gelet op het belang van dit onderwerp in andere plannen denk ik dat een integrale behandeling goed is.

De **voorzitter**: Ik heb begrepen dat er een presentatie is geweest en dat er niet uitvoerig over is gediscussieerd. Wij nemen dat graag mee naar het Seniorenconvent.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Als een raadslid verzoekt om iets in een commissie aan de orde te stellen, heeft hij dat recht en dan moet de raad 'ja' zeggen. Daarover gaat niet het college, maar de raad.

De **voorzitter**: Ik had het ook niet over het college; ik had het over het Seniorenconvent.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Is het niet zinvol om dit punt te integreren in de behandeling van het GVVP?

De **voorzitter**: Dat is een heel aardig voorstel, want dit was ook mijn idee. De volgende punten, punt 5 tot en met 10. Zijn daarover op- of aanmerkingen?

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil ten aanzien van punt 10 het college in overweging geven om in dit verband beleid te ontwikkelen. Het gaat om belangrijke akoestische activiteiten, milieuvervuilende activiteiten en ik denk dat het goed is om zelf te kijken hoe we daarmee omgaan. Eigenlijk is het noodzakelijk om daarvoor beleid te ontwikkelen.

De **voorzitter**: Uw wens wordt doorgegeven aan het college.

Mevrouw **Droog**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een vraag naar aanleiding van punt 8, het schrijven van de heer Woolderink uit Kraggenburg. Kan het college aangeven wat dit betekent voor de verdere ontwikkeling van Oud-Kraggenburg? Kan dit consequenties hebben voor de toekomst en is de heer Woolderink op de juiste manier behandeld?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Het heeft in ieder geval gevolgen voor het bestemmingsplan, namelijk dat de ontwikkeling die de heer Woolderink met zijn bedrijf wilde niet wordt meegenomen in het bestemmingsplan. Het zal de woonfunctie krijgen zoals die nu reeds bestaat en waar de heer Woolderink zijn privé-adres heeft. Daarnaast zal voor de haven een bestemmingsplan worden gemaakt en dat zullen we dan moeten uitwerken. De inhoud van het bedrijf van de heer Woolderink hoeft niet te worden meegenomen, omdat hij dat niet meer op die plek wil gaan doen.

Zonder hoofdelijke stemming worden ingekomen stukken 5 tot en met 10 overeenkomstig de voorstellen afgehandeld.

De **voorzitter**: We gaan naar de punten 11 tot en met 15.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Het gaat over punt 12. De raad heeft op 24 oktober 2002 in meerderheid besloten medewerking te verlenen aan de totstandkoming van de tweede woning. Ons inziens wordt dit besluit niet loyaal uitgevoerd. De voorwaarden die worden gehanteerd, zijn vastgesteld in 1986 en zijn niet meer van deze tijd. De voorwaarden betreffende de afstand van maximaal 25 meter tussen de beide woningen, het verbieden van een aparte uitrit en de eis betreffende de inhoud zijn ons inziens achterhaald.

In het geval van de familie Vereecken zou artikel 19, lid 1 WRO moeten worden gevolgd. Middels deze procedure heeft volgens mij de gemeenteraad de bevoegdheid vrijstelling te verlenen. Dit hebben we ook gedaan voor de erfuutbreiding voor windmolens in 1996. Door het raadsbesluit medewerking te verlenen aan die tweede woning verschaft de raad in mijn ogen het college de vrijheid casu quo de verplichting deze bevoegdheid te gebruiken. Met andere woorden; hiervoor moet een praktische oplossing worden gevonden.

Mijn concrete vraag is: welke stappen gaat het college ondernemen om dit besluit zo spoedig mogelijk ten uitvoer te brengen?

Mevrouw **Binksma**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een vraag naar aanleiding van punt 11, de brief die door het college is geschreven en eigenlijk namens de raad is verzonden aan de firma Kloosterborgh BV. De VVD kan zich niet echt vinden in de opstelling van die brief. In die commissie van januari jl. is een presentatie gegeven van de golfaccommodatie nabij de te realiseren Burchtplas en er is toen uitgesproken dat dit een goede plek is. Verder heeft geen besluitvorming plaatsgevonden. Er is geen expliciete uitspraak gedaan over de rol van Kloosterborgh hierin. Het bij voorbaat nu al uitsluiten van Kloosterborgh voor een rol bij de golfbaan Burchtplas is in de ogen van de VVD op zijn minst onverstandig. Natuurlijk is het ons bekend dat Kloosterborgh huizen wil bouwen en dat dit in dit gebied niet mogelijk is zonder medewerking van gemeente en provincie, maar mag men ook niet meedoen of meedenken bij de realisatie van de nu gepresenteerde aanpak? Er moet nog steeds blijken of er voldoende stevige economische dragers zijn. Het zand is, naar wij hebben vernomen, al bijna drie keer verkocht. Wat doe je als blijkt dat de golfbaan alleen haalbaar is met huizen? Waarom dit bij voorbaat uitsluiten?

Ik zou dit natuurlijk ook op de commissieagenda kunnen zetten om daarover weer te praten. We wilden echter deze opmerkingen naar aanleiding van de brief toch maken, omdat die brief ook namens de raad is geschreven.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Het gaat ook over punt 12. Wij sluiten ons aan bij de vraag die de P.U. aan het college heeft gesteld over de tweede bedrijfswoning van Vereecken. Gezien de besluitvorming die we daarover hebben gehad vinden wij ook dat dit mogelijk moet worden gemaakt, maar het moet op een verantwoorde wijze worden gedaan.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb ook een opmerking over punt 12. Is dit het gevolg van het niet communiceren met de familie Vereecken? We wisten namelijk toen we het raadsbesluit namen dat wij in deze niet alleen stonden, maar zeker met provinciale overheden te maken zouden krijgen. Ik zou willen vragen: was de familie daarvan niet op de hoogte gesteld? Hoe gaan we daarmee om en hoe gaan we in de toekomst ermee om, want ik denk ook dat er na deze meerdere van dit soort ingekomen stukken zullen zijn.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Misschien mag ik eerst een vraag stellen aan de heer Van Steen. Hij beweert dat het college het besluit niet loyaal uitvoert. Ik zou daarop graag een antwoord willen hebben.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Als we in deze tijd, waarin de privacy hoog in het vaandel staat, de familie Vereecken toestemming geven om een tweede woning te bouwen en deze beslist niet verder dan 25 meter van de eerste mag staan, vind ik dat een beetje achterhaald.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Het gaat om de vraag, hoe komt u aan de uitspraak dat wij het besluit dat u heeft genomen, namelijk dat er een WRO artikel 19 artikel moet worden opgestart, niet loyaal uitvoeren? Ik wil daarvoor bewijzen hebben.

De heer **Van Steen**: Als u in uw brief aan de advocaten schrijft dat het wordt getoetst aan de beleidsregels die gelden in het oude, het nog geldende bestemmingsplan dat in 1986 is vastgesteld, vraag ik me af of dat nog wel van vandaag is. Ik wil alleen maar zeggen, kunnen we die regels niet aanpassen, om het praktisch mogelijk maken dat ze die woning krijgen of kunnen bouwen.

De **voorzitter**: U bedoelt met niet loyaal uitvoeren dus het verwijzen naar het oude bestemmingsplan.

De heer **Van Steen**: Praktisch is het bijna onmogelijk voor de familie Vereecken om zich aan die afstand van binnen 25 meter te houden.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: In feite zou u aan het college moeten vragen of het college het besluit op een niet correcte manier uitvoert, want dat bedoelt u. Als u zegt niet loyaal, zou dat erop kunnen duiden dat we niet communiceren met de heer Vereecken. Ik denk dat dit meteen een antwoord is op de vraag van de heer Schipper. Er is een aantal brieven naar de adviseur van de heer Vereecken gestuurd en u kent ze. Als u op de hoogte bent, weet u ook dat een bouwvergunning altijd moet worden getoetst aan een bestaand, geldend bestemmingsplan. Dat doen wij en op een correcte manier, omdat we anders verzanden in juridische procedures, waarbij wij absoluut het onderspit delven. Wij zullen de regels op een wijze die hoort en is vastgelegd in het bestemmingsplan moeten uitvoeren. Dat het bestemmingsplan is verouderd weten wij ook. Daarom zijn we bezig met een nieuw bestemmingsplan Landelijk gebied. Over niet al te lange tijd zult u zich daarover kunnen buigen.

Ik denk dat het college op dit moment het werk op een juiste manier uitvoert en op een goede manier communiceert met de heer Vereecken.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik vraag mij af of een afstand van 25 meter tussen woningen niet een heel gebruikelijke afstand is. Als wij kijken naar de wijze waarop in Nederland wordt gebouwd en gewoond, dan is dit een volstrekt normale afstand. Ik zie niet in waarom hier aparte regels zouden moeten zijn.

De heer **Van Steen**: Niet in het landelijk gebied dat wij hier hebben.

De heer **Bakker**: Daar staan woningen op een rij. Die zitten met een muur tegen elkaar.

De heer **Van Steen**: Ik heb proberen aan te duiden dat in 1996 ook de regels van het geldende bestemmingsplan zijn gewijzigd om het mogelijk te maken windmolens te bouwen buiten de erfgrans. Mijn vraag is dan, waarom we dat niet kunnen doen ten aanzien van tweede woningen?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: U moet het bestemmingsplan daarop naslaan. Daarin staat dat wij geen erfvergroting doen op basis van tweede woningen. Erfvergrotingen worden uitgevoerd op basis van bedrijfseconomische noodzaak.

De heer **Van Steen**: Niet ten aanzien van tweede woningen, want daarvoor is geen beleid. Daarvoor moet beleid worden gemaakt en dat moet in dat nieuwe bestemmingsplan gebeuren.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik kan nu een heel referaat houden over het nieuwe bestemmingsplan landelijk gebied. Ik heb net gezegd dat we dat nog gaan voeren; het lijkt me nu niet het juiste moment om dat te doen.

De heer **Schipper**: Ik heb altijd begrepen dat we regels hebben in deze maatschappij, in deze overheid, in deze provincie, in deze gemeente en dat we trachten ons daaraan te houden. Ik heb in het begin bij de collegeonderhandelingen gezeten. Daar was het motto: de lokale overheid als betrouwbare partner. In feite is dit dat je die regels probeert na te leven en uiteraard zijn er uitzonderingen, maar als het zo simpel en duidelijk ligt dat er regels zijn, moet je proberen je aan die regels te houden. Daarmee zijn we elke dag bezig en dan is het politiek betrouwbaar. Dan moeten we het niet anders voorstellen.

De heer **Van Steen**: Dan kunnen we hier wel stoppen. De regelgeving is er, die verandert nooit meer. Wat doen wij hier? Wij stellen als raad vast dat de heer Vereecken een tweede woning mag bouwen. Als we eigenlijk weten dat het niet kan, dan had dat duidelijk in de stukken moeten staan. U neemt iets aan dat niet mogelijk is.

De heer **Schipper**: Dat was voor mij wel duidelijk en voor u ook wel.

De heer **Van Steen**: Nee, voor mij is dat niet duidelijk, want met die windmolens was het ook niet mogelijk. Daarvoor is de regelgeving wel aangepast, waarom gebeurt het nu niet?

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Als het college zo soepel meewerkt aan de totstandkoming van de tweede woning, begrijp ik niet dat de familie Vereecken advocaten nodig heeft.

De **voorzitter**: Dat is meer een opmerking dan een vraag. Is de vraag van de heer Voorberg voldoende beantwoord, of wilt u een nader gezichtspunt naar voren brengen?

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Die behoefte heb ik inderdaad. Wat de wethouder zegt, is formeel juist. Aan de andere kant voel ik ook wel de druk van het raadsbesluit, waarbij de meerderheid van de raad heeft uitgesproken dat dit moet kunnen. Wij hebben ons toen waarschijnlijk niet vergewist van het feit dat er nog een andere regel zou zijn, waardoor het praktisch moeilijk uitvoerbaar zou zijn. Ik denk dat we zo sportief moeten zijn, als de meerderheid van de raad zegt dat het moet kunnen, dat we de beleidsregel die van toepassing is, via een zelfstandige projectenprocedure op een goede manier moeten zien om te buigen, zodat er ruimtelijk-planologisch een aanvaardbare oplossing ontstaat. Anders heeft een besluit van de meerderheid van de raad totaal geen zin. Daarbij voel ik me niet prettig. Ik denk dat het niet de bedoeling is van die discussie die we toen hebben gehad om vervolgens te constateren dat het niet kan. Ik vraag dringend aan het college om gezien het raadsbesluit daarnaar nog eens nader te kijken.

De **voorzitter**: Ik wil dit punt afsluiten. De wethouder mag wat mij betreft nog één keer reageren en dan wil ik me aansluiten bij hetgeen de heer Voorberg heeft gezegd.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik denk, mijnheer Voorberg, dat ik namens het college destijds heb gezegd dat het heel lastig zou worden om het te realiseren. En dat had met name betrekking op het feit dat wij beleid hebben en zaken vastliggen in een bestemmingsplan.

Op het moment dat een raad een ander besluit neemt, willen wij die procedure best opstarten en daarmee zijn we ook al een hele tijd bezig. Alleen, er moeten gegevens worden aangedragen, zodat we het kunnen uitvoeren. Als we dat niet hebben, kunnen we wel zeggen dat we een andere procedure moeten zoeken, maar artikel 19 lid 1 of lid 2, kan niet. Het moet gewoon artikel 19, lid 3 zijn. Dat betekent dat je moet toetsen aan het bestemmingsplan. Wij hebben geen andere keus en wij moeten dat op deze manier doen. Als u een afspraak met mij maakt, wil ik daar best met u induiken, maar ik ben bang dat ook wij geen mogelijkheid vinden om dat te doen zonder te toetsen aan een geldend bestemmingsplan.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de wethouder heeft gezegd dat bepaalde gegevens nog niet aangeleverd zijn en dat ze de zaak graag nog met de heren Voorberg en Van Steen in klein beraad wil bekijken. Ik denk dat dit voldoende is als toezegging op dit moment.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil toch de politieke vraag stellen, of de P.U. vindt dat het college niet loyaal is geweest of dat ze zegt dat de eerste zin niet helemaal is wat ze hebben bedoeld. Anders constateer ik toch dat een collegepartij dat nog steeds in het achterhoofd heeft, ondanks het verweer van de wethouder. Ik ben benieuwd naar het antwoord.

De heer **Van Steen**: Het zou kunnen dat ik het verkeerde woord heb gebruikt, maar ik heb proberen uit te leggen wat ik heb bedoeld. Welk woord hadden we dan moeten gebruiken? Ik kan niets verzinnen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. In ieder geval niet het woord dat bijna tot een motie van wantrouwen zou kunnen leiden in de manier waarop dat hier usance is. We leren allemaal.

De **voorzitter**: Ik heb uit het laatste antwoord van de wethouder begrepen dat ze probeert het meerderheidsbesluit goed uit te voeren, maar dat er nog gegevens ontbreken. Het is heel lastig, maar ze wil nog graag met u verder praten in klein comité. Voor zover wil ik het hierbij laten. De vraag van mevrouw Binksma.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: In commissie IV heb ik geconcludeerd dat de commissie instemde om dit plan te gaan onderzoeken. Wij hebben ook duidelijk aangegeven dat de mogelijkheid van wonen qua andere woonplannen niet geschikt is. Ik heb de conclusie getrokken dat we dus geen golfresidentie in deze gemeente zullen hebben en dat we verder gaan met dit plan. Ik schat in dat u waarschijnlijk in april een raadsvoorstel over de voortgang van dit plan krijgt. Dat hoop ik althans.

Op dit moment zien wij geen enkele noodzaak om Kloosterborgh BV daarbij te betrekken, omdat zij met name gaan voor woningbouw. Ik heb duidelijk aangegeven dat dit niet de opzet van het college is. Dat is de reden waarom wij deze brief aan de heer Kloosterborgh hebben gestuurd.

Mevrouw **Binksma**: Daarop wil ik graag reageren, want u heeft de brief ook namens de raad geschreven. Het is niet expliciet uitgesproken, u heeft die conclusie getrokken. Zoals ik de brief interpreteer, wordt de deur nu helemaal dichtgedaan, terwijl als er bepaalde problemen of mogelijkheden zijn het toch wel een keer nodig zou kunnen zijn. Misschien kunnen we hierover in de commissie verder praten, of het komt in april verder aan de orde. Zoals u de brief heeft geschreven, vind ik het de deur dichtgooien voor zulke zaken en wat dat betreft zou je ook normaal kunnen communiceren. Misschien is het nodig, niet alleen in deze, maar ook bij anderen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik denk dat we normaal hebben gecommuniceerd. Op het moment dat ik de conclusie trek in de commissie en daarop geen weerwoord komt – en dat is gebeurd – ga ik ervan uit dat de commissie daarmee instemt. Vervolgens heeft het college, dat ook een brief had gekregen, een besluit genomen en die brief verstuurd. Dat hebben we netjes gecommuniceerd, want Kloosterborgh heeft bij mij aan tafel gezeten.

De **voorzitter**: Ik constateer dat we klaar zijn met de ingekomen stukken.

Zonder hoofdelijke stemming worden ingekomen stukken 11 tot en met 15 overeenkomstig de voorstellen afgehandeld.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

De **voorzitter**: Voor het spreekrecht hebben zich aangemeld de heren Van Gunst, Meijers en Koster. Ik wil allereerst de heer Van Gunst uitnodigen hier achter de kathedraal te komen staan en zijn verhaal toe te lichten.

De procedure is als volgt: u krijgt van mij vijf minuten de tijd om uw zaak naar voren te brengen. Dan zijn er bij de raad ongetwijfeld vragen die aan u kunnen worden gesteld.

De heer **Van Gunst**: Mijnheer de Voorzitter, geachte gemeenteraad. Hier zijn we weer met een aantal bewoners uit de Sterrenbuurt, bewoners uit de Kometenhof en diverse andere straten. Ook bewoners van Toutenburg zijn hier vanavond aanwezig om nog eens even te praten over het stukje bos dat moet verdwijnen, het bos aan de Kometenlaan.

We zijn al een aantal keren hier geweest om erover te praten. Ik wil toch nog een keer gebruik maken van de mogelijkheid om een aantal zaken toe te lichten.

Ten eerste, er is in eerste instantie gesproken over onveiligheid van dit stukje bos. We hebben gevraagd of daarvoor bewijzen zijn, of er rapporten van zijn gemaakt. Dat kon niet worden aangewezen. We hebben zelf geïnformeerd bij de politie of er gevallen zijn van onveiligheid, maar men kan ons daarover ook niets vertellen.

Het tweede argument dat werd gebruikt was het woord geld. Het bos laten verdwijnen en daar een x aantal woningen neerzetten zou moeten gelden als renovatie van de buurt. Laat ik vooropstellen dat we absoluut niet tegen renovatie zijn. We juichen dit toe en er moet hoognodig iets gebeuren, maar moet er dan een bos verdwijnen dat daar al 25 tot 30 jaar is? Een bijzonder stuk in Emmeloord, ik denk dat het heel belangrijk is daarover goed na te denken. Die woningen die daar zijn gepland, kunnen ook op een ander punt worden gebouwd. Dat kan ook in één van de dorpen of ergens anders in Emmeloord om dat geld te genereren.

Wat me verder opvalt, is dat als je het goed leest er enorm veel geld wordt besteed aan de afbraak van de loopbrug. Wat heeft de afbraak van de loopbrug te maken met de renovatie van een buurt? Kan dat geld niet uit een wegefonds worden gehaald?

Eén zaak heb ik niet genoemd en dat is natuur. Daarover gaat een ander praten. Die kan dat veel beter dan ik. Ik zou heel lang kunnen doorgaan om te proberen u te overtuigen hierover ernstig na te denken. Het zou echt een verlies zijn voor Emmeloord om zo'n bijzondere ingang te laten verdwijnen. Geld mag nooit een basis zijn om dat te laten verdwijnen. Daarom verzoek ik u allen om dit eens goed te gaan bekijken en hiermee niet akkoord te gaan. Wij als buurtbewoners gaan hiermee niet akkoord. We zullen ook alles proberen om hierin ons gelijk te halen. We zouden dat liever niet doen. We zouden liever met elkaar overleggen, want vertragen is het laatste dat we willen doen. Echter voor ons aan de Kometenhof en voor iedereen in de buurt is het heel belangrijk om dat stukje bos te behouden.

De **voorzitter**: Ik denk dat er vast raadsleden zijn die informatieve vragen willen stellen.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil de heer Van Gunst vragen of hij ook het alternatief heeft gezien dat er nu ligt. U zegt, wij zijn ertegen. Dan kan ik verwijzen naar het oorspronkelijke plan, maar als je nu ziet wat er ligt, zou je zeggen dat een groot deel van het bos wordt gehandhaafd. Is dat niet voldoende?

De heer **Van Gunst**: Nee, we hebben het plan ter inzage gekregen en men gaat nu niet uit van veertien woningen maar van zeven à acht woningen. Dat houdt toch in dat meer dan de helft van het bos verdwijnt. Wat blijft er dan nog over? Dat is minimaal.

De heer **Voorberg**: Bij de inspraak in de commissie heb ik gehoord dat u ook problemen had met de privacy in de achtertuin. Daaraan is bij het alternatief wel tegemoet gekomen.

De heer **Van Gunst**: Ik weet niet of u het plan goed heeft bekeken, maar er wordt weinig of geen aandacht aan geschonken.

Wat ook meespeelt en dat argument heb ik niet gebruikt, is de verkeersveiligheid. Als daar een x aantal afritten komt, lijkt mij dat absoluut niet bevorderlijk voor de verkeersveiligheid. Wij hebben in de commissie ook duidelijk gezegd dat we voor het centrale bos zijn. Alternatieven prima, maar niet op die plaats.

De **voorzitter**: Hartelijk dank mijnheer Van Gunst. Dan wil ik de heer Meijers vragen om het woord te nemen. U krijgt vijf minuten het woord en dan zijn er ongetwijfeld nog vragen.

De heer **Meijers**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zou het hebben over de natuurwaarden. Ik heb drie argumenten. Eén loopt parallel aan hetgeen de heer Van Gunst ook heeft gezegd; dus daarover zal ik vrij kort zijn. De stadsecologische waarde van het bos. Uit de stukken blijkt dat de gemeente niet goed op de hoogte is van wat er precies zit aan vogels. Ik heb een lijstje voor u gemaakt. De ransuil broedt hier al een groot aantal jaren. Hij brengt ook ieder jaar succesvol jongen groot. Buurtbewoners weten dat en hebben soms zelfs last van de blèrende jongen. De torenvalk broedt er, de boomkruiper ook dankzij het feit dat de bomen al vrij oud zijn. Daarnaast zijn er natuurlijk bijzondere zaken voor mensen in een woonwijk, namelijk de bonte specht en de leuke vogeltjes zoals staartmees, koolmees, pimpelmees, gaai, zanglijster, merel, heggemus die ik altijd als eerste in Emmeloord hoor in dit stuk bos. Ik zal het lijstje niet helemaal afmaken.

Dit bosperceel vormt een geheel met een bosstrook tussen het Dr. Jansenziekenhuis en de woonwijk. Dat is vanaf het begin zo geweest en via het gedeelte achter het ziekenhuis is er een verbinding met de groene strook langs de Espelervaart. Via die verbinding is er ook weer een verbinding met het Emmelerbos. In die zin is dit een stukje stadsecologische verbindingzone en als je daar stukjes uithaalt – en dit is niet de eerste keer dat dit gebeurt – zul je zien dat die versnippering leidt tot verval en uiteindelijk tot verlies. Soorten hebben een areaal nodig om zich te kunnen handhaven. De populaties zijn al klein, één ransuilenvaar jaar in jaar uit is eigenlijk niets, maar het is voor een woonwijk heel bijzonder.

Of je nu 0,7 hectare kapt of maar 0,35 maakt op zich niet zoveel uit. Het is altijd een probleem; het kan de nekslag zijn voor het steunpunt in zo'n stukje stadsecologie. Deze aanslag staat niet alleen. Ik wil in herinnering brengen dat er al een stuk is afgegaan bij de uitbreiding van het parkeerterrein van het ziekenhuis, dat er elders in Emmeloord herhaalde malen stukken bos en singels zijn verdwenen. Bij de aanleg van de atletiekbaan is een stuk van het Emmelerbos verloren gegaan. De Waterlandwijk bij Van der Valk heeft een stuk gekost. Daar is het ook het resultaat van een boomplantdag die de gemeente zelf heeft georganiseerd verdwenen en geen van deze aantastingen is ooit in deze gemeente serieus gecompenseerd. Iets waarvan wij in Nederland toch min of meer een gewoonte maken, hier niet.

Ik heb ook al twee keer eerder de gemeente gewezen op een verschuiving in de verhouding groen voor de burgers en het oppervlak aan woonwijken en industrie. In de jaren zestig was dat 0,6; dat wil zeggen groen per oppervlak aan huizen. Straks volgens het provinciaal omgevingsplan in 2030 is dat minder dan 0,3. De stadsecologische waarde die negatief eruit komt is het eerste argument.

Het tweede punt, ooit in 1992 heeft deze gemeente het klimaatverbond met de Amazone indianen ondertekend. Niet veel mensen weten dat in dit huis. Dat is uiteindelijk de lokale agenda 21 geworden na allerlei klimaat conferenties, Rio de Janeiro, Montreal, Tokio, Johannesburg en zelfs de gemeente Noord-oostpolder staat op het lijstje van gemeenten die daaraan zeggen mee te doen. We scoren niet erg hoog, het is op internet te zien op de site van de lokale agenda 21, maar goed we staan erop.

Alle politieke partijen hebben het begrip duurzaamheid in hun programma opgenomen. Ik heb het voor u uitgerekend. Ik zal de getallen kort noemen: het oppervlak bos waarover we het nu hebben legt tussen 100 en 200 ton koolstof vast. Elk jaar komt daar ongeveer één ton bij. Dat is positief, als het gaat om het broeikas-effect. Kap je dat – en ik heb het dus niet over het hele bos maar over de projectvoornemens – dan zet je daar twaalf of veertien huizen neer en die zijn met zijn allen per jaar direct en indirect omgerekend in koolstof 34 tot 40 ton per jaar waard. Dat gaat de lucht in. Dus de positieve balans die we nu hebben, wordt op die plek omgezet in een erg negatieve balans. Dat betekent voor mij dat deze gemeente niet meer geloofwaardig is als verdragspartner bij dat internationale verdrag dat wij het klimaatverbond hebben genoemd. De regels uit het verdrag moeten nog ergens in dit gebouw hangen. Ik heb ze zelf destijds ingelijst aangeboden aan het college en de raad.

Het punt geldt, de heer Van Gunst heeft het al genoemd en ik ben het daarmee van harte eens, je kunt overal binnen de gemeentegrenzen stukjes grond beschikbaar stellen aan projectontwikkelaars en het is

misschien aardig om aan te haken bij mevrouw Binksmā en de golfbaan, misschien kan daar een deal worden gesloten.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Meijers heeft een aantal vogelsoorten genoemd die uniek zijn, wellicht op een lijst voorkomen. Zit er een vogelsoort bij die voorkomt in bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en die bedreigd is? Dat is heel cruciaal. Dat is wetgeving, flora- en faunawet.

De heer **Meijers**: Dat vind ik niet. Het is wetgeving, maar we hebben ook te maken met stadsecologie, met iets dat er is, waarvan de buurtbewoners, de bevolking, genieten; het feit dat er een ransuil zit in een woonwijk met jongen. Natuurlijk kunt u met wetten schermen, maar dat is voor mij niet het enige dat van belang is. Het is echt zo dat u met al dat geknip in dat groen ervoor heeft gezorgd dat die stadsecologische waarde achteruit holt. De havik zat in het Emmelerbos. Dat hebben wij trots gemeld in 1997 aan deze raad. Hij is weg en zit halverwege Lemmer. Hij zat namelijk bij Van der Valk. De wielewaal is sinds vier jaar niet meer gesignaleerd.

Het antwoord op de vraag is nee.

De heer **Voorberg**: Er zit dus geen enkele soort bij uit bijlage 4 van de Habitatrichtlijn.

De heer **Meijers**: Nee, we kunnen een condor loslaten.

De heer **Roefs**: Ik heb ook een vraag over die vogelsoorten, niet zozeer over de specifieke. Algemeen zie je als woonwijken worden ontwikkeld dat er in het begin niets is. Dan gaan mensen planten neerzetten, vaak een heel grote variatie. Dan komen er bij de huizen vaak veel meer vogels dan er waren. We hebben hier wat u noemt een bos, het is een stuk groenvoorziening en daar gaan we wat huizen plaatsen. Is het zo niet zo dat er weer andere soorten op af komen, juist omdat in die tuinen een diversiteit aan planten gaat groeien, of compenseert dat niet voldoende naar uw mening?

De heer **Meijers**: Kunt u mij soorten noemen die in die Habitatrichtlijn worden genoemd?

De heer **Roefs**: Nee, ik ben niet op de hoogte van die specifieke soorten. Ik vraag dat aan u. Of u zegt dat het niets ermee te maken heeft.

De heer **Meijers**: Het zijn in ieder geval andere soorten. Het zijn meer algemene soorten. U zult een aantal soorten in beide gebieden aantreffen. Merel, lijster, tijtjaf en fitis kom je overal tegen. Inderdaad is hier in de polder de roodmus gezien. Daarom gaat het niet.

De **voorzitter** : Mijnheer Meijers, hartelijk dank voor uw betoog. Ik wil het woord geven aan de heer Koster die namens de wijkvereniging zal spreken.

De heer **Koster**: Geachte raadsleden, college. Ik zal mezelf even voorstellen. Ik ben Jan Koster. Ik woon zo'n 36 jaar in de wijk Revelsant, ben 25 jaar bestuurder in de wijkvereniging, waarvan elf jaar voorzitter. We hebben de laatste jaren heel erg vaak op deuren geklopt als wijkvereniging en de laatste zeven jaar als platform Revelsant, omdat dit nodig was, omdat bijvoorbeeld in onze ledenvergadering werd gezegd: wanneer gaan we iets doen aan onze verpauperde wijk. Voorzitter, werd er gezegd, ga daarmee aan het werk. We hebben dat gedaan. We hebben B&W uitgenodigd. We hebben wijk rondes gehouden. Ik heb de burgemeester eens een keer op een plaats tussen het struikgewas gezet en gevraagd: weet u waar u staat? Hij keek me verbaasd aan en toen wist hij het uiteindelijk niet. Ik zei: u staat op het voetpad achter de huizen aan de Saturnusstraat. We zaten echt tussen de bosschages en ik hoor nog een wethouder roepen: hier moet je nodig met een bulldozer naartoe. Dat is dan ook gebeurd. Openbaar groen heeft ontzettend veel gerooid. Dat is ook niet de bedoeling. Wij willen een wijk hebben die goed wordt onderhouden, openbaar groen dat goed kan worden onderhouden. We hebben nu groen dat niet kan worden onderhouden, want als we nu willen onderhouden, wordt het gerooid.

Drie jaar terug waren wij al zover dat er een keer een bespreking is geweest in ons buurthuis. Op een dag waarop de Commissaris van de Koningin, mijnheer De Jager, in onze gemeente was, heeft woningbouwcorporatie Mercatus de gemeente Emmeloord een gigantisch mooie tentoonstelling gegeven hoe de wijk eruit zou zien na de renovatie die op dat moment gepland was en klaar was om te starten. Grote

borden aan de Urkerweg: renovatie 330 woningen. Wat blijkt na een paar maanden, borden weg, renovatieplan in de ijskast, maar de bewoners zitten er nog steeds, de bewoners die deze winter voor het eerst uit hun schulp kropen. Er is een actiecomité geweest met mevrouw Oude Lansink. Ik denk dat dit niet de laatste was, als we het plan zoals het er nu is vertragen. Ik wil alle aanwezigen vragen dringend na te denken om zo snel mogelijk met het plan zoals dat er nu ligt te starten. Onze mensen, in onze wijk 330 woningen, zitten daarin ontzettend slechte situaties. Ik vraag daarvoor uw aandacht.

De **voorzitter**: Dank u wel, mijnheer Koster. Ik vraag de raadsleden of men vragen heeft. Ik zie geen vragen.

We komen straks terug op dit punt. Wat dat betreft moeten we nog even wachten op de ontknoping. We krijgen eerst het vragenuur. Een aantal fracties heeft vragen gesteld. De heer Haagsma heeft namens alle fracties een vraag over het ziekenhuis. Mevrouw Geluk heeft namens de VVD een vraag over de gangen en de heer Wagemaker heeft namens de P.U. een vraag over het windturbinepark Creil.

VI. Vragenuur

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil namens alle partijen uw aandacht vragen voor het volgende onderwerp en de bijbehorende vraag. In commissie I van 10 februari jl. hebben we commissiebreed aan het college gevraagd om via de pers aan de inwoners van de gemeente Noordoostpolder duidelijk te maken welke acties het college mede namens de raad onderneemt om het ziekenhuis in Emmeloord als volwaardig ziekenhuis, dus met vier basisspecialismen en spoedeisende hulp, voor de toekomst gerealiseerd te krijgen. De reactie van het college is naar mijn mening nogal mager geweest. Er is een persbericht uitgegaan, waarin weliswaar de belangrijkste punten van kritiek op het plan van aanpak voor de IJsselmeerziekenhuizen zijn genoemd, maar blijkbaar was het zo weinig pakkend dat de pers niets of weinig ermee heeft gedaan.

Gelukkig is de laatste dagen weer volop in het nieuws waarmee het college de afgelopen tijd bezig is geweest, waaraan het college mede namens de raad heeft gewerkt. En daarbij zit wat ons betreft regelmatig verrassend nieuws. Vier gemeenten op één lijn, op zich is dat een compliment waard, maar toch willen wij van de taakwethouder vernemen op welke manier de samenwerking met die vier gemeenten tot stand is gekomen. Je denkt daarbij dan ook: om die vier gemeenten op één lijn te krijgen, is daarvoor wisselgeld gebruikt? Met andere woorden, aan de ene kant neem je iets, aan de andere kant geef je misschien iets.

De laatste vraag: op welke termijn zal dit alles leiden tot het doel dat we met zijn allen voor ogen hebben, namelijk een volwaardig Dr. Jansenziekenhuis met vier basisspecialismen en spoedeisende hulp?

De **voorzitter**: De vraag ging in eerste instantie over het stakeholdersoverleg van woensdag. Het laatste deel ging over de verklaring die wij inmiddels hebben gekregen van de vier gemeenten. Ik stel voor dat wij die verklaring deel laten zijn van de beraadslagingen en dan vind ik het juist om anderen de gelegenheid te geven kort op die verklaring in te gaan. Dan kan de heer Ritsema reageren.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Allereerst complimenten over het stuk dat de vorige keer is gemaakt naar aanleiding van de discussie die hier is gehouden; de vraagstelling richting het stakeholdersoverleg en wat eruit naar voren is gekomen. Het was een helder, duidelijk stuk. Het was ook een stuk dat ging over waar wij achter kunnen staan.

Als we het stuk zien dat we nu voor ons krijgen, gelukkig had ik vandaag gelegenheid om mijn mail te openen en te zien wat daarin stond en ik heb het dus op tijd kunnen lezen, dan kan ik namens de VVD zeggen dat dit stuk van een heel ander kaliber is en op ons een heel andere indruk maakt dan het eerste. Wij willen geen werkgroepen, maar vier basisspecialismen in het ziekenhuis. Spoedeisende hulp en intensive care. Werkgroepen instellen is tijd rekken en tijd is op dit moment de grootste vijand van ons ziekenhuis. In het stuk staat duidelijk omkaderd wat het belangrijkste is en dat is het feit dat alle vier gemeenten uitgaan van één basisziekenhuis op twee locaties. Dat is voor ons geen doel op zich maar een middel en dat middel is een stevig ziekenhuis in Emmeloord.

De werkgroepen hebben in het stuk ook geen status, geen bevoegdheid. Moeten we daar dan in zitten en meepraten? Het stuk is niet concreet. Wat is bijvoorbeeld een stevige locatie en wat is bereikbaarheid? Allemaal zaken die ertoe kunnen leiden dat het uiteindelijke resultaat niet is wat wij met elkaar willen. Het stuk is bepaald niet stevig maar wazig. En ik was dan ook buitengewoon teleurgesteld dit te lezen.

De P.U. heeft gesproken over wisselgeld. Ik kon weinig eruit lezen wat is overgebleven van onze ambities en wensen. Dit rapport lijkt ontzettend veel op het plan van aanpak van Brinkman maar dan in andere woorden. We hebben er geen vertrouwen in en we voelen ons hiermee in het pak genaaid. Of heeft het college zich in het pak laten naaien?

De landelijke politiek is heel duidelijk, is steeds duidelijker, maar in onze lokale bestuurders kunnen we dat niet herkennen. Waarom kunnen die niet net zo duidelijk zijn? Als gemeente moeten we ons niet in detail bemoeien met de gang van zaken in dat ziekenhuis. Alleen de gezondheidskundige en randvoorwaarden moeten we stellen vanuit onze verantwoordelijkheid en ik wil graag vragen waarom het college zich baseert op het optimisme zoals we hebben gehoord in de televisie-uitzending en zoals we dat hebben kunnen begrijpen. Wij kunnen dat niet erin herkennen.

De heer **Ruifrok**: Mijnheer de Voorzitter. Eerst een vraag over de essentie van die verklaring, namelijk het feit dat het namens de vier gemeenten gezamenlijk is uitgegeven. Dat is een mate van enigheid die in het traject niet eerder is vertoond en die van groot belang is om vast te houden. Mag ik daaruit afleiden dat de intentie van die gemeenten met het onderschrijven van dit stuk ook weergeeft dat de intentie inderdaad is dat er twee volwaardige basisziekenhuizen in Flevoland blijven bestaan onder één paraplu? Ik neem aan dat dit het absolute uitgangspunt is.

Mag ik die passage over de werkgroepen zo lezen dat het zo is dat de lokale of provinciale overheid een poging doet om invloed en bemoeienis te krijgen in het traject?

Mag ik de formulering twee stevige locaties interpreteren als zijnde twee volwaardige basisziekenhuizen in Flevoland? De terugkeer van acute klinische vakken in Emmeloord lijkt mij een heldere eis. Worden daaraan termijnen gesteld? Als we het hebben over de vier basisspecialismen in een ziekenhuis in Emmeloord, wordt daarbij inbegrepen de ondersteuning door de daartoe noodzakelijke intensieve en acute zorg om het uitvoeren van die basisspecialismen daadwerkelijk mogelijk te maken?

Als die vragen positief kunnen worden beantwoord, is dit in de ogen van de PvdA/GroenLinks misschien wel een tekst die steviger zou kunnen worden aangezet, als je hem uitsluitend benadert vanuit de invalshoek van het Dr. Jansenziekenhuis, maar dan is het een tekst waarin een heldere werking wordt geschetst voor het gezamenlijk optrekken van beide ziekenhuizen die uiteindelijk leidt tot een goede garantie van twee volwaardige voorzieningen in dit deel van onze provincie en waarvan er één in dit deel van de provincie staat.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. In eerste instantie ging ik een beetje mee met mevrouw Geluk, waar blijven al onze idealen? Op een bepaald moment kom je erachter dat het een verklaring is vanuit vier gemeenten. Dan begrijp ik dat de nodige inspanning is gepleegd om tot deze tekst te komen. Als je dat dan zegt, heb je vaak de neiging 'maar' te zeggen en dat is nu ook het geval. Maar wat mis ik dan? Ik mis heel erg aan de achterkant de vier basisspecialismen, de acute zorg, waarmee we zo begaan zijn. Het allerergst vind ik dat we niet over een timetable spreken. Op alle punten ontbreekt een tijdsplanning. Ik was vanmiddag in de omstandigheid om met de heer Brinkman te spreken en toen heb ik die vraag ook gesteld. Wat denkt u nu van werkgroepen? Is dat een tactiek om de zaak verder op te schuiven? Is dat inderdaad van de tijd heelt alle wonden, want dan gaat het niet goed. Het antwoord was kort en krachtig: medio 2003 zullen alle voorstellen vanuit de werkgroepen op tafel moeten liggen en eind 2003 zullen we twee ziekenhuizen moeten hebben vanuit twee locaties en vanuit één ziekenhuis aangestuurd. Daarom vraag ik u nogmaals, laten we dan opnemen wat door de Raad van Bestuur is gezegd, laten we die timetable opnemen om te komen tot adequaat optreden. De tactiek van verschuiven en wegduwen is absoluut niet meer aan de orde. Wij moeten eind 2003 vier basisspecialismen met een 24-uurszorg hebben. Daarvoor gaan we en de Raad van Bestuur is het met ons eens, aldus de geluiden.

Wat overblijft en dat baart me grote zorgen is dat we hier spreken over de Raad van Bestuur en wij horen en zien niets van de Raad van Toezicht. We weten allemaal dat de Raad van Toezicht uiteindelijk degene is die op de knop drukt en zegt, zo gaat het gebeuren. Betrek de Raad van Toezicht erbij. Het zal ons niet één, twee, drie lukken, maar het moet als stakeholder toch eens een keer lukken deze mensen uit hun zetels te krijgen.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb niet de gelegenheid gehad het vanmiddag te lezen. Een eerste reactie is in hoofdlijnen het betoog van mevrouw Geluk. Op zich lijkt het positief, een positieve grondhouding, samen staan we sterk.

We willen eruit komen. Dat straalt het uit, maar als je verder leest, wordt de zaak erg ambtelijk aangezet. Er wordt veel op de lange baan geschoven door middel van werkgroepen. Ik vind het taalgebruik erg wellig en gezien het verleden zijn we erg argwanend geworden.

De drievoorlaatste alinea: Al werkendeweg zal dit plan vorm moeten krijgen. We moeten gewoon vier basisspecialismen hebben en niet anders. Het traject waar dit naartoe zal moeten leiden en op welke termijn, worden niet ingevuld. Ik ben erg terughoudend en argwanend.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik ben niet in de gelegenheid geweest dit stuk te bekijken, maar ik zie het nu. Ik voel me aangesproken door het betoog van mevrouw Geluk, kijkend naar de verklaring die we eerder hebben afgegeven. Ik voel me ook aangesproken door het betoog van de heer Schipper, waarin hij zegt: waar willen we naartoe, wat willen we bereiken en via welke weg. Als je deze verklaring leest, vind je die duidelijk minder helder gesteld en de planning ontbreekt. Ook de redactie, de drievoorlaatste alinea, de laatste zin: Al werkendeweg zal dit plan vorm moeten krijgen en uiteindelijk leiden tot een basisziekenhuis, waarbij op de locaties Lelystad en Emmeloord tenminste de vier basisspecialismen en de spoedeisende hulp zullen zijn gerealiseerd. Dan staan die locaties bij elkaar en dan kun je zeggen, als het bij die beide locaties is, hoeft het niet op één van die locaties te zijn. Ik zou hier graag expliciet willen hebben dat we dit in Emmeloord willen hebben. Dat moet je expliciet erbij zetten, want anders vertrouw ik het niet. Dat is wat ik heel erg vind, dat je iets dat op papier staat en iets dat vier overheden met elkaar afspreken niet vertrouwt. Dat moet helderder worden opgeschreven, een planning.

Ik vraag ook nog aan u, stoort de heer Brinkman zich wel aan de werkgroepen? Dat blijkt nergens uit. Het is leuk dat ze er zijn, maar er zijn ook stakeholders. Tenslotte gaan het ziekenhuis, de heer Brinkman en de Raad van Toezicht misschien ook hun eigen gang. Ik denk dat dit zeker niet mag gebeuren, nu we massaal zeggen dat dit niet zo mag zijn. Vandaar dat ik erop aandring de verklaring te verhelderen zoals de heer Schipper zei, de redactie hierop aan te passen en nog even te vragen: en nu die werkgroepen, als die alleen maar adviserende invloed hebben, laten we dan nu maar aan de gang gaan en niet wachten op die werkgroepen, want we weten wat we willen. Dat is het doel en laten we daarnaar toe gaan.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Er zijn veel opmerkingen gemaakt, maar toch nog een paar vragen aansluitend op hetgeen al is gezegd. Het is een verklaring namens de gemeente, maar moet de raad die verklaring omarmen, ondertekenen, moeten we hem aannemen of is het puur een collegezaak?

Aan de werkgroepen moeten termijnen worden gekoppeld, wanneer dat allemaal gaat gebeuren. Medio 2003 heeft de heer Schipper van de heer Brinkman gehoord, moet het klaar zijn. Dan zul je heel snel moeten beginnen. Bij het eerste aandachtspunt staat dat de werkgroepen zorgvuldig worden samengesteld. Daarvan mag je uitgaan, maar wie doet dat? Het laatste aandachtstreepje: de opdracht van de werkgroepen helder wordt afgebakend. Ik mag toch ervan uitgaan dat die opdracht, de doelstelling voortkomt uit de brief die we van de minister hebben gekregen die daarin duidelijk heeft omschreven hoe het ziekenhuis in Emmeloord eruit moet zien. Daarover hoeft je niet zo lang na te denken.

Het wollig taalgebruik blijkt bij het tweede aandachtspunt, als je het zinnetje leest: het adequaat inspelen op de veranderingen in de ziekenhuiszorg. Het zegt mij op dit moment niets.

Stevige locaties is door meerdere mensen al genoemd. Als je het geheel op je laat inwerken en dat heb ik van omstanders gehoord, de ene wethouder van deze vier gemeenten gaat anders ermee om dan de ander. Iemand zei tegen mij, de wethouder van Lelystad hield in de interviews die over deze verklaring zijn afgegeven op zijn minst drie slagen om de arm, terwijl onze wethouder daarmee anders omging. Ik denk dat het goed is ons duidelijk te maken hoe die samenwerking tot stand is gekomen en hoe dat verder gestalte krijgt.

De **voorzitter**: Mijnheer Ritsema, er liggen veel vragen. De heer Haagsma zou namens de hele raad vragen stellen en de actualiteit gaat zo snel dat dit in feite weer is achterhaald. Aan u de taak het de raad duidelijk te maken. Misschien kunt u eerst kort ingaan op het stakeholdersoverleg, een sfeerplaatje van hetgeen daar is besproken, ook naar aanleiding van de vragen die zijn opgesteld en waarbij de raad is betrokken en het tweede punt, de verklaring.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Er is nogal wat gevraagd en opgemerkt door de diverse fracties met betrekking tot de vragen rond het stakeholdersoverleg dat gisteren heeft plaatsgevonden en naar aanleiding van de verklaring.

Misschien mag ik met de status van de verklaring beginnen. Toen op 10 januari jl. het concept plan van aanpak door de Raad van Bestuur aan alle stakeholders is aangeboden heeft ondergetekende daarop gematigd positief gereageerd. Vervolgens zijn de portefeuillehouders Volksgezondheid van de desbetreffende vier gemeenten met elkaar in contact getreden en hebben een eerste overleg gehad reeds voor het eerste stakeholdersoverleg op 14 januari jl. In dat eerste overleg hebben wij elkaar bevroegd: is het mogelijk dat wij als vier gemeenten met elkaar op één lijn uitkomen, zodat wij een gezamenlijke reactie en een gezamenlijk standpunt over het plan van aanpak kunnen formuleren? Waarom hebben wij dat gezegd, omdat wij in datzelfde overleg hebben geconstateerd, als ons dat lukt, hebben wij een krachtige positie in het stakeholdersoverleg, want de gemeentelijke stakeholders zijn waarachtig niet de eerste de beste. Als wij daartoe kans zien, zullen wij met elkaar als vier gemeenten niet alleen de toon kunnen zetten in het stakeholdersoverleg maar ook de lijn kunnen uitzetten in het stakeholdersoverleg. Een lijn die op een dergelijke wijze door vier gemeenten daardoor wordt neergezet, zal een Raad van Bestuur verdraaid moeilijk omzeild kunnen worden. Met die inzet zijn wij als portefeuillehouders in dat overleg aan de slag gegaan.

Wij hebben vervolgens een aantal keren bij elkaar gezeten en vanaf 14 januari jl. tot en met afgelopen maandag 24 februari, toen wij het overleg hebben afgerond, is er sprake geweest van een uitstekende, constructieve sfeer tussen de vier portefeuillehouders. Temeer omdat wij ons het belang van hetgeen op het spel staat realiseren. Met name ook vanuit de verantwoordelijkheid die wij als gemeenten hebben in het kader van een regiefunctie in het lokale gezondheidsbeleid hebben wij gemeend deze lijn met elkaar te moeten zoeken.

Ik moet stellen dat dit in een uitstekende, constructieve sfeer is gelukt. Wij hebben dat ook een aantal keren gedaan in samenwerking met de vier burgemeesters. Wij hebben afgelopen maandag met elkaar geconstateerd dat wij die ene lijn hadden bereikt. De inzet vanaf het eerste moment was: wij moeten met elkaar de garantie bereiken voor de bereikbaarheid en de kwaliteit van zorg in het totale gebied waar de desbetreffende ziekenhuizen hun verzorgingsgebied hebben.

Het stuk dat voorligt is qua status dus een stuk dat is aangenomen door de vier gemeenten. Het is uiteraard teruggekoppeld binnen de colleges en is vanuit die vier gemeenten in het stakeholdersoverleg ingebracht. De status van het stuk op dit moment is dat alle stakeholders binnen het stakeholdersoverleg en dat zijn dus ook het platform vanuit Noordoostpolder en het comité Behoud ziekenhuis Lelystad, de cliëntenraad, de zorggebruikersbundeling Flevoland, de districthuisartsenvereniging, de GGD, de ziektekostenverzekeraar, zich hebben aangesloten bij deze verklaring/standpuntbepaling. Zij hebben zich dus aangesloten bij een concretisering bij het plan van aanpak dat op tafel ligt. Het betekent dus ook dat vanaf het moment dat dit stuk gisteren een gemeenschappelijk stuk is geworden het stuk een vertrekpunt is voor de werkafspraken die gisterenmiddag zijn gemaakt.

Ik wil ingaan op het stuk zelf. Er is door sommigen gezegd dat het vaag is en wollig. Ik bestrijd dat. Dit stuk en met name de werkgroepen die daarin zijn genoemd, is een initiatief van de vier gemeenten. Wij hebben door het noemen van die werkgroepen en door te stellen dat wij als gemeenten daarin willen participeren in wezen een stuk invloed opgeëist met betrekking tot het inhoud geven aan het beleid van de ziekenhuizen. Dat is geaccordeerd door het volledige stakeholdersoverleg en dat is ook positief ontvangen door de Raad van Bestuur in de persoon van de heer Brinkman die ook in dat stakeholdersoverleg zit.

Er zijn natuurlijk ook andere overleggen en communicatielijnen geweest. Op voorhand wil ik zeggen dat dit stuk positief zal worden ondersteund door de Raad van Toezicht. Dat is een wezenlijk element. Want strikt genomen is niet de positie van de Raad van Bestuur bepalend maar de positie van de Raad van Toezicht. Want het is ook de Raad van Toezicht geweest die groen licht heeft gegeven voor het bespreken en becommentariëren van het plan van aanpak. Het is ook de Raad van Toezicht die uiteindelijk in de finale besluitvorming, hetgeen uit het stakeholdersoverleg op tafel ligt, zal moeten accorderen.

De lijn van de verklaring is dat het plan van aanpak dus concreter moet. Ik denk dat het stuk dat ook nadrukkelijk stelt. Dat er op vier punten helderheid moet komen, omdat juist op die vier punten het voorliggende plan van aanpak vaag en globaal is. Die vier punten zijn moeder- en kindzorg (gynaecologie, verloskunde en kinderafdeling), de spoedeisende zorg, de financiële positie.

Ook daarin is het plan van aanpak – en dat is ook door de ziektekostenverzekeraar opgemerkt – vaag en onvolledig onderbouwd en de vier gemeenten hebben gesteld dat er ook een werkgroep lange termijn ontwikkeling zal komen.

Het gaat niet erom dat wij in 2003 dat ziekenhuis in de been zetten, maar het gaat erom of dat voldoende basis kan zijn, zodat wij ook op de lange termijn een ziekenhuis in dit gebied hebben, aan weerszijden

van de Ketelbrug, dat ook perspectief kan bieden voor de zorg op de langere termijn. Dat betekent dat je je gaat bezighouden met vragen: hoe maak je dat ziekenhuis aantrekkelijk voor specialisten; zien we met elkaar kans om daar opleidingssituaties te creëren. Dat biedt perspectief voor de toekomst om nieuwe en jonge specialisten naar je ziekenhuis toe te trekken en hieraan te binden.

Waarom die vorm van werkgroepen? Om juist vanuit het stakeholdersoverleg, dus vanuit de vertegenwoordigers van de belanghebbenden in het hele gebied, niet alleen een vinger aan de pols, maar zelfs een vinger in de pap te krijgen, zodat we in die werkgroepen sturend en leidinggevend de lijn kunnen uitzetten, daarmee aangevend dat wij als stakeholders juist dat grote belang daarin willen laten manifesteren en doorklinken alsook onze betrokkenheid bij de inhoud van de ziekenhuizen.

Wij hebben gisteren met betrekking tot de samenstelling van de werkgroepen in het stakeholdersoverleg meteen zaken gedaan en vastgesteld welke geledingen in welke werkgroepen zullen zijn vertegenwoordigd. Daarbij is uiteraard een zorgvuldige en evenwichtige verdeling gemaakt tussen de gemeenten, specifieke clubs als een GGD als het gaat om de spoedeisende hulp, maar ook de huisartsen waar het gaat om moeder- en kindzorg. Ook mensen vanuit het platform en de zorggebruikersbundeling krijgen hun plaats in de werkgroepen, met name waar het gaat om de ontwikkeling van de lange termijn.

De werkgroepen hebben de opdracht gekregen binnen dat stuk dat hier nu voorligt een taakopdracht te formuleren en dat uiterlijk voor begin april terug te koppelen naar het stakeholdersoverleg. Het stakeholdersoverleg zal vervolgens constateren of de taakopdracht voldoet aan de kaders zoals wij ze met elkaar willen hebben gesteld. Tevens hebben de werkgroepen de opdracht gekregen om uiterlijk eind mei, begin juni terug te rapporteren naar het stakeholdersoverleg. In die terugkoppeling, in de eindrapportage van de werkgroepen moet concreet, duidelijk en via toetsbare punten staan op welke wijze, met welke middelen en op welke termijn zaken zijn geregeld. Ik ga op dit moment niet op die termijnen vooruitlopen. Ik begrijp dat de heer Brinkman vanmiddag tegen de heer Schipper heeft gezegd dat in zijn optiek dat nog in dit jaar zal kunnen.

De heer **Schipper**: Medio 2003.

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat was de terugkoppeling van de werkgroepen, maar ik heb u horen noemen dat volgens de heer Brinkman eind 2003 de zaak weer zou kunnen zijn ingevuld. Uiteraard hebben we in het stakeholdersoverleg gezegd dat wij die termijnen zo kort mogelijk willen hebben, maar het moet op een zorgvuldige wijze worden ingebed. Het zal ook moeten zijn gekoppeld aan de beschikbaarheid van medische specialisten. Zonder specialisten kan niemand een afdeling in de benen zetten.

Wij hebben in het stuk ook helder neergezet dat de vakgroepen integraal moeten werken. Wij hebben dat niet zomaar erin gezet. Ik kan me voorstellen dat u zegt: is dat niet een schone wens gelet op de opstelling en de verhoudingen binnen de specialisten van de beide ziekenhuizen? Als ik de reacties van de specialisten lees die wij in het stakeholdersoverleg hebben ontvangen, hebben wij geconstateerd, ook in het stakeholdersoverleg, dat die reacties een totaal andere toon ademen dan de reacties die wij de laatste maanden via de pers hebben vernomen. Wij proeven dan een ondertoon en ook letterlijk geformuleerd dat beide kanten zeggen: wij zullen met elkaar integraal aan de gang moeten en wij zullen met elkaar in respect de schouders moeten zetten onder de ziekenhuizen. Vandaar dat wij dat hebben benadrukt, daarop inhakend.

De verklaring stelt helder en nadrukkelijk namens de vier gemeenten, onderstreept door de provincie, bekrachtigd door het volledige stakeholdersoverleg, dat wij helder en duidelijk omschreven willen hebben binnen welke termijn de terugkeer van de acute klinische vakken op beide locaties is gerealiseerd. Dan hebben we het niet over basisvakken die in het totale ziekenhuis zitten, gedeeltelijk hier en gedeeltelijk daar, dan hebben we het over tenminste de basisvakken op beide locaties, dus zowel in Lelystad maar ook tenminste de vier in Emmeloord, inclusief spoedeisende hulp. Als we het over basisspecialismen hebben, hebben we het automatisch over intensieve zorg, want je kunt geen basisspecialisme, zeker niet de vier genoemde, in een ziekenhuis in de benen zetten, als je geen intensieve zorg hebt. Dat is ook van de kant van de medici gisteren benadrukt.

Het betekent dus dat met betrekking tot hetgeen deze wethouder bij de behandeling in de commissie eerder heeft gezegd helemaal niets is ingeleverd op de ambitie die wij als Noordoostpolder hadden, die Urk heeft, maar dat die ambitie is overgenomen door de vier gemeenten, dat die ambitie is bekrachtigd door alle stakeholders.

Daarmee wil ik aangeven dat hetgeen wij gisteren met elkaar hebben bereikt een wezenlijke doorbraak is in de impasse, daar waar het gaat om het overbruggen van tegenstellingen, een doorbraak op het gebied van elkaar een inspanning- en prestatieverplichting opleggen om met elkaar die ambitie in te vullen.

De **voorzitter**: Ik stel u voor dat wij dit nog in een termijn bespreken en dan de zaak afronden.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Aanvankelijk werd mijn ongerustheid alleen maar groter door de beantwoording van de taakwethouder; zijn gematigd positieve houding eerder al op het plan van aanpak, met een uitstekende constructieve sfeer werken. Ik had steeds meer het gevoel waar blijven de ambities van dit gebied? Waar zijn de uitgangspunten die ons zo dierbaar zijn en waar we met de hele bevolking achter staan? Dat zullen we aanstaande zaterdag ongetwijfeld zien, wanneer iedereen gehoor zal geven aan de oproep om op De Deel te zijn om 12.00 uur. In de verklaring die wij hebben staan niet de zaken die u heeft genoemd. Als u spreekt over de garantie van de bereikbaarheid van de zorg voor het totale gebied, ja, dat kan natuurlijk ook met een ambulance, een extra ambulance bij de Ketelbrug en hier. Dan kunnen we die zorg ook krijgen en dan is deze ook bereikbaar. Alleen is het niet wat wij willen, namelijk het Dr. Jansenziekenhuis met de vier basisspecialismen, de acute hulp en de IC.

Wij blijven onze twijfels en vraagtekens houden bij het gaan zitten in werkgroepen. In plaats van daarmee te gaan werken en daarmee de tijd vooruit te schuiven, had u natuurlijk met elkaar ook randvoorwaarden moeten kunnen stellen, waarnaar zou moeten worden gewerkt en op die manier de boel voor elkaar moeten kunnen krijgen.

Gelukkig heeft u aan het eind duidelijker gezegd dat op beide locaties een basisziekenhuis zal moeten zijn en dat de vier gemeenten daarachter staan. Ik vraag me nog steeds af, waarom dat niet helder in dit stuk staat dat wij hebben gekregen.

De heer **Haagsma**: Op blz. 2.

Mevrouw **Geluk**: Daar staat het absoluut niet.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik mevrouw Geluk iets voorlezen? "Al werkendeweg zal dit plan vorm moeten krijgen en uiteindelijk leiden tot een basisziekenhuis waarbij op de locaties in Lelystad en Emmeloord tenminste de vier basisspecialismen en spoedeisende hulp zullen zijn gerealiseerd."

Mevrouw **Geluk**: Als u net had geluisterd en de heer Voorberg had gehoord die deze zin letterlijk aanhaalde en aangaf dat er juist in deze zin niet staat dat er in Emmeloord en Lelystad beide de vier basisspecialismen komen. Zoals het hier staat kunnen de vier over de twee zijn verdeeld.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk dat ik in mijn toelichting daaromtrent heel helder ben geweest.

Mevrouw **Geluk**: Dat zeg ik net, uw toelichting was daarover wel helder, maar het staat niet in het stuk en dat hebben wij gekregen. Daarom was het eind van uw beantwoording een stuk geruststellender, maar ik blijf toch beargumenteren dat de ambities van Noordoostpolder, overgenomen door de vier gemeenten, voor ons uitgangspunt blijven. Het Dr. Jansenziekenhuis zoals wij hebben geformuleerd, maar eerst zien en dan geloven.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. U bent het in ieder geval met ons eens dat in deze verklaring geen tijdsplanning is genoemd. U heeft wel een aanvulling gegeven, maar in deze verklaring staat absoluut geen planning, geen timetable wanneer de werkgroepen terugkomen met hun rapportage.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Dat staat wel in het verslag van het stakeholders-overleg.

De heer **Schipper**: Oké, maar dat heb ik niet. Hierin staat het niet en wij behandelen deze verklaring en dan ben ik ook een beetje achterdochtig en dat mogen we ook wel zijn. Als ik dan lees: al werkendeweg, denk ik wanneer is dat? Dat is een heel eind weg. Is dat eind 2003, of eind 2006?

Ik zou een beroep op u willen doen. Probeer ook in deze verklaring een timetable te krijgen, zodat iedereen deze verklaring gerust kan lezen en ermee naar huis kan.

Mevrouw **Geluk**: Er moet in ieder geval niet Sint Juttemis in staan.

De heer **Schipper**: Ik vind dat u als vier gemeenten, u vertegenwoordigt de bevolking van die gemeenten, voorbijgaat aan het vertrouwen. Het vertrouwen is geschaad, zowel intern als extern. Het is een taak van u als stakeholder, de gemeente Noordoostpolder vertegenwoordigend namens haar bevolking, iets te doen aan het vertrouwen. Zowel de Raad van Bestuur als de Raad van Toezicht en het CDA zijn ervan overtuigd dat als er geen vertrouwen is de tijd wel alle wonden heelt maar dat dit niet helpt. U zult aan vertrouwen meer aandacht moeten besteden in deze verklaring. Ik weet zelfs dat er financiën beschikbaar zijn vanuit de provincie, die op dat vertrouwen wil investeren, want dat is uitgangspunt.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb in eerste instantie al gezegd dat ik het een wat wollig en ambtelijk opgesteld stuk vind. Het straalt ook na de toelichting van de wethouder toch een heel hoge mate van compromis uit. Aan de andere kant wordt het wel breed gedragen door alle betrokkenen. Dan wordt die argwanendheid van mij wel iets minder, maar ik blijf erg kritisch. Met name het punt van de termijn, u heeft gezegd dat we daar begin juni meer over horen, de inspanning- en prestatieverplichting die komt en die de zaak wat harder maakt. Ik denk dat essentieel is dat regelmatig naar ons wordt teruggekoppeld via u, zodat we op de hoogte blijven van de ontwikkelingen. Ik blijf toch in zekere mate argwanend.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Bedankt voor de uitleg. Als je nu een half jaar bezig bent geweest met de zaken rondom het ziekenhuis, sta je steeds weer voor verrassingen, want we hebben al iets meegemaakt. Deze verrassende aanpak, dat we nu met vier gemeenten en dus het hele stakeholdersoverleg, één richting in gaan, juich ik zeer toe, maar het gevoel van hoe zal dit uiteindelijk eruit zien, wanneer kunnen we een eindconclusie trekken; dat ligt nog heel ver voor ons. Ik ben het met de heer Schipper eens dat er veel vertrouwen moet worden gewonnen. Als de heer Vermeulen zegt, regelmatig terugkoppelen naar de commissie en de raad, doe ik daarbij de oproep waarop mijn vraag was gestoeld, zorg ervoor dat de inwoners van de gemeente regelmatig via de pluspagina op de hoogte worden gehouden van de vorderingen die er zijn. Ik begrijp dat teveel informatie onderhandelingen kunnen frustreren, maar als mensen niets uit dit huis horen over de ontwikkelingen doen we het niet goed.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Er is mij door de toelichting veel duidelijk geworden, ook wat je niet in het stuk vindt. Je zou bijna zeggen dat er een side letter bij moet komen om het te verduidelijken. Ik begrijp dat u die verklaring heeft vastgesteld en daaraan toch niets meer gaat doen. Door toevoeging kan het vertrouwen in dit stuk wel toenemen. Ik ga ervan uit dat de heer Ritsema de waarheid spreekt. Vier basisspecialismen, spoedeisende hulp; dat doel gaan we voor. Dan denk ik dat de weg waarlangs dat doel wordt bereikt van ons uit bekeken toch een weg is waarvan we maar een gedeelte zien en waarin we vertrouwen moeten hebben. Ik hoop dat dit vertrouwen kan gaan groeien, want ik zie de constructie werkgroepen, stakeholders, Raad van Bestuur, Raad van Toezicht. Daar kan nog heel wat misgaan. De werkgroepen vinden van alles en de stakeholders hopelijk ook, maar dan de Raad van Bestuur, die bestaat maar uit één persoon. Ik vind het nog steeds vreemd dat die raad uit één persoon bestaat. In ziekenhuistermen kan dat kennelijk. Daar zit een groot deel van de moeite die we hebben, wat is daar in het verleden getoond? Ik hoop en dat vertrouwen spreek ik wel uit, dat de Raad van Toezicht luistert naar de stakeholders. Dan sla ik even een trapje over, maar dat doe ik met opzet. De Raad van Toezicht is inderdaad een raad, waarin verschillende mensen zijn vertegenwoordigd. De Raad van Bestuur is dat duidelijk niet.

Ik hoop dat het allemaal goed komt met die invloed van de werkgroepen. Dat is voor mij het enige dat we vanavond kunnen doen. We kunnen vertrouwen uitspreken. We spreken vertrouwen uit in onze wethouder die alles uit de kast zal halen om onze belangen te behartigen. Dan geef ik u het voordeel van de twijfel om daarin verder te gaan.

De heer **Ruifrok**: Mijnheer de Voorzitter. Eerst over die ambitie, want volgens mij zit daar niet het verschil van mening in deze raad. Basisziekenhuis met die vier basisspecialismen en de daarbij behorende randvoorwaarde acute en intensieve zorg wordt raadsbreed en bevolkingsbreed gedragen. Ik hoop overigens dat het zaterdag verschrikkelijk druk wordt op De Deel.

Het kan geen kwaad om dat nog eens te onderstrepen en is zelfs heel noodzakelijk. Die ambitie ligt er en de argwaan, ongerustheid, die door meerdere mensen is uitgesproken ligt ook bij ons allemaal, maar de historie daarvan is bekend.

Wat er nu ligt, of je daarvoor de vlag moet uitsteken, is nog de vraag, maar het is wel een gezamenlijke basis die we een hele tijd niet hebben gehad. Een gezamenlijke basis ook in het stakeholdersoverleg en naar het zich laat aanzien ook met een redelijke ondersteuning in de Raad van Toezicht, een uitermate belangrijk orgaan. Dat is een basis waarvan ik denk dat de wethouder gelijk heeft, dat het op zijn minst als start van het proces van concretisering een doorbraak is die een tijd op zich heeft laten wachten en die naar ik hoop in zijn effect zal leiden tot hetgeen we daarvan in de ambitie verwachten. Dat zal moeten worden geconcretiseerd. Dat zal vast niet vanzelf gaan en daar zal veel verschil van inzicht en ambitie in blijken. Maar er ligt een start, de wethouder heeft gezegd doorbraak. Laat ik zeggen een doorbraak tot een basis voor dat verdere proces, waarmee mijn fractie blij is en dat we maar heel kritisch moeten volgen.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. Er is nu naar voren gekomen dat de Raad van Toezicht een bepaald belang moet krijgen. Die laat niets van zich horen. Zou het niet goed zijn dat de burgemeester zaterdag op De Deel in zijn speech de Raad van Toezicht oproept om uit de stoel te komen en iets van zich te laten horen? Het blijft een belangrijk orgaan. Wat we nu tegen elkaar zeggen zonder Raad van Toezicht, dan heb je geen been om op te staan. Ik roep de burgemeester op om de Raad van Toezicht naar voren te halen en te laten reageren.

De **voorzitter**: Namens de vier gemeenten.

De heer **Schipper**: Uiteraard namens de vier gemeenten.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Wij zijn het eens over de ambitie. Laat duidelijk zijn dat dit de ambitie is niet alleen van dit college, van dit gemeentebestuur, maar van vier gemeentebesturen. Het is terecht dat de heer Ruifrok zegt dat dit een doorbraak is en een totaal verschil met op zijn minst allerlei signalen van de afgelopen maanden.

De bereikbaarheid waarover wij spreken, is niet de bereikbaarheid via de ambulance. Laat dat helder zijn. Wij hebben het over het ziekenhuis en de bereikbaarheid van zorg die een ziekenhuis biedt. Wij hebben het niet over een stakeholdersoverleg dat over het ambulancevervoer van Flevoland ging. Het ambulancevervoer heeft in dit opzicht slechts een dienende functie, om dat, wat wij in het ziekenhuis willen krijgen, ingevuld te faciliteren. Wij weten allemaal dat op dat punt ook het plan van aanpak zoals het er lag met de cijfers die erin zaten onvolledig was. Dat sprak over een aanrijtijd van 45 minuten, maar had over het hoofd gezien dat je bij die 45 minuten ook de 15 minuten aanrijtijd van de ambulance vanaf zijn uitrijpost tot aan de plaats des onheils moest incalculeren en niet erbij mocht optellen. Daardoor hebben we geconstateerd dat je de bereikbaarheid van zorg binnen Flevoland niet met ambulancevervoer kunt oplossen en dat je dat op beide locaties moet regelen door het instandhouden en verder faciliteren van de spoedeisende hulp.

Al werkendeweg, wanneer? Al werkendeweg is gisteren begonnen. Wij hebben gisteren meteen de werkgroepen op hoofdlijnen samengesteld en al werkendeweg slaat ook op wat er een alinea voor staat.

De heer **Schipper**: De vraag was ook wanneer het stopt. Niet wanneer het start, dat weet ik ook wel, maar wanneer het stopt.

Wethouder de heer **Ritsema**: Wanneer wij hebben bereikt wat wij met elkaar willen, namelijk wanneer de ambitie is ingevuld.

Er staat ook in het stuk dat de huidige verdeling van de specialismen inclusief spoedeisende hulp door middel van de status-quo wordt gestabiliseerd. Dat betekent dat vanaf vandaag geen klinische vakken uit Emmeloord verdwijnen, waar het gaat om de acute basisspecialismen.

Mevrouw **Geluk**: Maar ongetwijfeld ook niet zullen worden aangevuld.

Wethouder de heer **Ritsema**: Niet morgen.

Mevrouw **Geluk**: Dat moet juist wel.

Wethouder de heer **Ritsema**: Niet morgen, want we weten allemaal dat wat er op dit moment niet is je niet overmorgen kunt hebben ingevuld. Waarom het gaat is dat we juist via die werkgroepen heel concreet in een stappenplan neerleggen, inclusief de kaders en de tijdsplanning, wanneer het wel is gerealiseerd. Wanneer dat duidelijk is, is eind mei, begin juni als de werkgroepen hun rapportage op tafel hebben liggen. Inmiddels is ook een advertentie geplaatst die nadrukkelijk een kinderarts voor Emmeloord vraagt. Op dat punt gaat het roer om en we hebben die toezegging van de kant van het ziekenhuis.

Ik kan me voorstellen dat er binnen de raad wat argwaan is, dat men wat gereserveerd reageert. Dat is begrijpelijk gelet op de voorgeschiedenis tot eergisteren. Het gaat erom dat het overleg dat wij gisteren hebben gehad en dat dit resultaat heeft opgeleverd door alle aanwezigen is bestempeld als een scherpierpunt dat de deur openzet naar een nieuwe situatie waarin gezamenlijk wordt gebouwd, waarin uiteraard vertrouwen moet worden herwonnen, maar ook waarin we elkaar die inspanning- en prestatieverplichting hebben opgelegd om dat ambitieniveau met twee basisziekenhuizen op twee locaties gerealiseerd te krijgen.

Wat de reactie van de Raad van Toezicht betreft het volgende. Ik kan u geen garanties geven, maar ik hoop dat voor aanstaande zaterdag die reactie in de publiciteit komt.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Begrijp ik daaruit dat die reactie er al wel is, maar nog niet in de publiciteit?

Wethouder de heer **Ritsema**: Nee, die reactie heb ik nog niet, want als ik hem had, had ik hem nu aan de raad gegeven. Ik heb u wel verteld dat wij in dat stakeholdersoverleg het signaal hebben gekregen van de intermediair die door de Raad van Toezicht is aangesteld in de persoon van mevrouw Van Montfrans dat van deze lijn redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze wordt ondersteund door de Raad van Toezicht. De officiële reactie van de Raad van Toezicht kan pas nadat de Raad van Toezicht daarover bij elkaar heeft gezeten.

Ik denk dat ik duidelijk ben geweest. Het informeren over de voortgang van de gang van zaken. Het lijkt mij volstrekt logisch dat aan de hand van elk stakeholdersoverleg dat vanaf vandaag verder zal plaatsvinden – en dat zullen de nodige overleggen zijn – ik zal voorstellen dat na iedere vergadering een soort perscommuniqué naar buiten wordt gebracht.

De **voorzitter**: Dat is duidelijk. Ik zou alle leden van de raad willen oproepen om zaterdagmiddag 1 maart a.s. om 12.00 uur op De Deel aanwezig te zijn.

In het reglement van orde staat dat een vragenuurtje maar een half uur mag duren. Gezien het belang van het onderwerp kunnen we ons daaraan vanavond niet houden. Ik stel voor dat we nu eerst even pauzeren, 21.30 uur hier weer zijn en dan verder gaan met de twee vragen die er nog liggen en dan de agenda vervolgen. Ik schors de vergadering.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. We zijn nog bij het vragenuur. Ik geef het woord aan mevrouw Geluk en het gaat over ganzen.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Om preciezer te zijn, ganzenleed. De vraag blijft, er is veel over gesproken, geschreven. Je kon nergens komen, in welke winkel of winkelstraat dan ook, of mensen spraken je erover aan, geen krant openslaan of het stond erin.

De vraag blijft waarom er is gehandeld, zoals is gehandeld. Oké, er was overlast, er waren klachten, maar er waren ook mensen die er plezier in hadden en die op die manier recreatie dichtbij huis hadden en die de beesten ook voerden, maar die tellen kennelijk niet mee. U sprak van gevaar, maar van ongelukken en bijna ongelukken en het plaatsens van borden: pas op. overstekende ganzen, is geen sprake geweest. Kortom, er is veel onrust geweest, veel onbegrip en een krant vol met negatieve publiciteit voor deze gemeente. Had u vorig jaar niet even eieren kunnen schudden oftewel ganzenabortus kunnen plegen? Had u niet even in een ander dorp of in een andere wijk, bijvoorbeeld in Nagele, kunnen informeren hoe ze het daar oplossen? Jarenlang wordt daar de jaarvergadering van dorpsbelang gedomineerd door het geklaag en het gemopper op ganzen en ganzenoverlast.

En er is daar een buitengewoon plezierige oplossing gevonden, zowel voor de mensen als voor de ganzen. Een quasi snel en bruusk optreden om het getreuzel van vorig jaar te verhullen. U noemde het euthanaseren, maar dat is een volkomen misplaatst synoniem. Ik zou graag de wethouder die over de ganzen gaat willen adviseren voortaan eerst denken dan doen, want voorkomen is beter dan vergassen.

De **voorzitter**: Is dat een opmerking of is dat een vraag?

Mevrouw **Geluk**: Mocht de wethouder behoefte hebben hierop te reageren, maar hij heeft al zoveel erover gezegd en geschreven, dan krijgt hij uiteraard van mij de vraag: bent u het hiermee eens en had het niet veel beter eerder kunnen worden gedaan, zodat we al deze negatieve reclame voor de gemeente – we besteden veel geld aan publiciteit en PR – hadden kunnen voorkomen?

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb ook al de bijnaam van ganzenhoeder. Ik weet niet of dat een correcte formulering is, maar het doet nog wel opgeld, want in tegenstelling tot hetgeen mevrouw Geluk stelde dat er mensen waren die er plezier aan beleefden, meen ik dat men datzelfde plezier nog steeds kan beleven, want er lopen nog steeds ganzen rond, alleen in een wat kleinere populatie dan daarvoor. Ik beaam niet alle opmerkingen die mevrouw Geluk heeft gemaakt. Ik ben nog steeds van mening en dat is het hele college dat het college op een correcte wijze heeft gehandeld.

In tegenstelling tot hetgeen sommigen in de pers meenden te schrijven, is er wel degelijk contact geweest met de dierenbescherming, is er contact geweest zelfs met de landelijke dierenbescherming en hebben desbetreffenden verklaard dat de gemeente correct en conform richtlijnen heeft gehandeld.

Voor alle duidelijkheid, de ganzen waarover we het hebben zijn geen wilde ganzen. Het zijn dus geen ganzen die vallen onder de flora- en faunawet. Het betekent ook dat de oplossing die door sommigen ook in reacties is geventileerd die ik ook in de krant heb gelezen, had ze dan elders uitgezet bijvoorbeeld in het IJsselmeer of in het Zwarte meer, absoluut niet kan. Dat is namelijk in strijd met de wet.

Mevrouw **Geluk**: Er zijn heel wat erven waar ze nog wat bewaking kunnen gebruiken.

Wethouder de heer **Ritsema**: U mag gedomesticeerde dieren, tamme dieren, niet in het wild uitzetten. Waarom niet, omdat dit gegarandeerd de dood tot gevolg heeft op een veel minder plezierige wijze dan nu heeft plaatsgevonden.

Ik ben dan ook enigszins verbaasd, als ik vandaag de krant lees, dat de dierenbescherming Kampen van mening is dat zij een rechtszaak tegen de gemeente Noordoostpolder moet beginnen. Als de dierenbescherming Kampen dan in de krant zegt dat wij hen hadden moeten bellen; wij hebben contact gehad met de dierenbescherming Noordoostpolder, voor zover daar qua organisatie nog iets van over is. Wij hebben vervolgens contact gehad met de dierenbescherming Flevoland/Dronten. Wij hebben alle opties om op het een andere dan deze wijze te regelen wel degelijk de revue laten passeren. We hebben ook gekeken of er andere uitzetmogelijkheden waren, bij een kinderboerderij of bij particulieren. het bedrijf dat wij in de arm hebben genomen heeft daaromtrent ook contacten en heeft kans gezien om vier dieren uit te zetten elders bij een particulier en daarmee was het maximum van de inspanning die wij hebben getroost bereikt.

Ik denk dat we hierover nog een heel lang verhaal kunnen houden. De opmerking van mevrouw Geluk, eerst denken en dan doen; het college heeft wel degelijk eerst gedacht en nog eens gedacht en nog eens gekeken en nog eens alternatieven overwogen, voordat wij tot de daad zijn overgegaan.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Ritsema heeft duidelijk niet geluisterd naar wat ik zei. Ik heb het niet gehad over wat er nu op dit moment is gedaan. Ik heb gesproken over de periode daarvoor. Had eens even eerder nagedacht, want iedereen weet dat waar nu een paar ganzen lopen er volgend jaar een heleboel meer lopen. Als u vorig jaar die eieren had geschud, had u nu deze problemen niet gehad, Wat u nu allemaal heeft gedaan, hoe wettelijk het is en of de dierenbescherming hierbij al dan niet is gehoord, dat hebben we in de kranten kunnen lezen, en of de dierenbescherming al dan niet een rechtszaak gaat maken, is aan hen, maar u probeert met dit antwoord nog eens een keer uw gelijk te halen. Mijn vraag is, had dat op een eerdere manier gedaan en had de ganzen indien mogelijk proberen uit te zetten bij anderen in het buitengebied. Dat gebeurt ook in veel wijken en dan is er altijd wel een erf waar nog een paar ganzen kunnen lopen, die daar uitstekende waakganzen kunnen zijn en dan hebben ze een perfect leven. Dan had u niet al deze ellende over u heen gehad.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil mevrouw Geluk op één punt gelijk geven, dat er eerder regulerend met betrekking tot het broeden had moeten worden opgetreden en dat zal vanaf nu ook gebeuren.

De **voorzitter**: Ik sluit dit onderwerp af. Ik geef het woord aan de heer Wagemaker over windturbinepark Creil.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Helaas waren er weer krantenkoppen die een negatief beeld oproepen over Noordoostpolder, met name als het gaat over het bestuur daarvan. In commissie III heeft de heer Hermus gezegd dat de commotie is ontstaan over het windmolenpark. De wethouder heeft daarop uitgelegd hoe het komt dat de Raad van State heeft gezegd dat de milieuvergunning ten onrechte is afgegeven. Zij zegt in haar antwoord en ik citeer de notulen van de commissie: "Daarom kan die MER niet worden gehanteerd." Mijn vraag gaat een stap verder. Wat is er de oorzaak van dat ten onrechte een MER-procedure is gebruikt?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Ik dacht dat ik ook dat heb gezegd in de commissie. Het gaat erom dat op het moment dat de milieuvergunning is afgegeven er een MER lag van de provincie in het kader van de uitwerking van het streekplan. Inmiddels is uit jurisprudentie gebleken dat een streekplanuitwerking geen besluit is in de zin van de Algemene Wet Bestuursrecht en dus niet kan worden gezien als een voor een beroep vatbare beslissing. Dat blijkt nu ook voor het provinciaal omgevingsplan zo te zijn en op het moment dat wij de milieuaanvraag hebben beoordeeld, zijn wij ambtelijk door de provincie op het spoor gezet dat die MER wel kon worden gebruikt. Op dat moment was die jurisprudentie nog niet uitgekristalliseerd en dat is de reden dat dit gebeurt. Het is niet alleen onze gemeente die aan die jurisprudentie heeft meegeholpen, ook andere gemeenten hebben zaken gehad waarvan zij dachten dat zaken uit het streekplan gewoon konden worden overgenomen. Bij bezwaren is gebleken dat het geen voor beroep vatbare beslissingen zijn. Dat heeft de rechter uiteindelijk uitgemaakt. Dat is iets dat bij de eerste streekplannen niet helder en duidelijk was.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik vraag me af waar de mededelingen vanuit het provinciehuis zijn vastgelegd, waaruit kennelijk zou blijken dat je het wel kan doen, terwijl nu blijkt dat het niet is toegestaan. Ik neem aan dat hiervoor regels gelden. De P.U. vraagt zich af hoe het komt dat in dit huis daarvan onvoldoende weet is.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik probeer net uit te leggen dat dit het eerste streekplan van de provincie was, dat men met elkaar dacht, in het provinciehuis ambtelijk, dat het op dat moment wel kan, dat wij dit advies hebben overgenomen en dat uit jurisprudentie blijkt dat dit niet het geval is.

De heer **Wagemaker**: Daarover gaat het, het woord dachten. Er moet niet worden gedacht, er moet worden geweten.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Op het moment dat uit jurisprudentie moet blijken of het wel of niet kan, kunt u nagaan dat niemand dat kan weten. Dat moet eerst voor de rechter liggen, voordat er een uitspraak komt.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat er geen jurisprudentie was op dat moment. Na die eerste indiening van die streekplannen is dat er wel gekomen en daarvan zijn wij een beetje het slachtoffer. Ik wil het punt hiermee afsluiten.

VIII. Agendapunten

De **voorzitter**: De eerste vijf punten zijn als hamerstukken aangemeld. Zo wil dat ook hanteren. Ik zal ze kort noemen en per punt een besluit nemen.

1. Kredietvotering gymnastieklokaal De Zeevaarder

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

2. Ontwerpbegroting 2993 Stichting voor Openbaar Voortgezet Onderwijs Zuyderzee College

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

3. Vaststelling bestemmingsplan "Emmelerbos, herziening Flevo Poort"

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Wijziging "Overeenkomst welstands- en monumentenadvies Het Oversticht" delegatie bevoegdheid inzake benoeming leden welstandscommissie

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. Beslissing op bezwaarschrift van de heer Van der Pol inzake voorbereidingsbesluit hydrologische bufferzone Schokland

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

6. Wijkverbeteringsplan Pallasstraat – Saturnusstraat

De **voorzitter**: In de commissie zijn er nogal wat opmerkingen gemaakt en dat heeft het college genoopt nog eens goed na te denken over het voorstel dat er lag. Onder aan het raadsvoorstel staat dan ook: het college beziet voor de raadsvergadering of een indicatief beeld kan worden geschetst ten aanzien van de in de commissiebehandeling naar voren gebrachte probleempunten. Alle fracties merken op dat de voortgang van het project voorop staat.

Ik wil de procedure als volgt doen: als u het goed vindt eerst de heer Mulder het woord geven om het aanvullende plan toe te lichten, daarop hierover kort een aantal informatieve vragen te stellen en het dan in behandeling te geven als totaal plan, zodat het kan worden besproken. Dat doe ik graag daarvoor in de tweede ronde.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. U heeft al gezegd dat het college goed heeft geluisterd naar de signalen en de gedachtewisseling die we hebben gehad in commissie III. Niemand is het ontgaan dat het college – en vanuit het college was ik dat – regelmatig informatiegesprekken, gedachtewisselingen heeft gehad met het wijkbestuur, met de bewoners van de Kometenhof en met de bewonersgroep Saturnusstraat en omgeving. Dat heeft gisteren nog plaatsgevonden.

In al die signalen – en ik beperk me nu tot de bestuurlijke lijn tussen college en raad – is gevraagd nog eens naar drie aspecten te kijken, drie hoofdlijnen. Het college heeft zich dat aangetrokken. Zijn er andere situeringen mogelijk voor de geplande bouwlocaties aan de Saturnusstraat, zijn er andere situeringen mogelijk voor het bouwen en de bouwlocatie aan de Kometenlaan en zijn er sowieso andere locaties binnen de wijk mogelijk om de ambities die in de bouwlocatie zitten te realiseren?

We hebben dat in een ras tempo gedaan en onze stedenbouwkundigen en andere mensen die daarbij hebben geholpen, hebben het college een advies gegeven. Het college heeft drie uitgangspunten en die heeft u in de stukken gevonden, namelijk het college wil vasthouden aan het vinden van een stedenbouwkundige versterking bij de entrees van de Kometenlaan en de Saturnusstraat, het vergroten van de sociale veiligheid, al wordt hierover verschillend gedacht, binnen en rond het plangebied en het vinden

van aanvullende financiële dragers voor het wijkverbeteringsplan dat binnen het plangebied moet worden gevonden. Het college heeft de nieuwe alternatieven hieraan getoetst.

In sommige signalen klinken de financiële bijdragen van de gemeente door. Er zijn drie dekkingsmogelijkheden voor onze bijdrage, namelijk uit de algemene middelen, daaruit komen de meeste verbeteringsacties in het openbaar gebied; dat doen we vanuit het volkshuisvestingsbudget en we ontlenen het aan de reserve beleidsplan. U heeft dat binnen de nota wonen zeer recent geaccordeerd. Een andere dekking is de ISV-subsidie die de provincie Flevoland heeft toegekend. Die subsidie is niet alleen aan de gemeente toegekend maar ook aan de woningbouwcorporatie Mercatus en daarvoor hebben we een passende verdeelsleutel gevonden. De derde dekkingsmogelijkheid is financiële dragers benutten binnen het plangebied. Aan deze drie mogelijkheden wil het college vasthouden en dat is consistent en in de lijn van de afspraken en de richting die u als raad aan het college heeft gegeven.

Even terug naar de stedenbouwkundige situeringen, zijn daar veranderingen mogelijk? We hebben daarnaar intensief gekeken en laat ik beginnen met het blokje van vier dat is gesitueerd aan de kop van de Saturnusstraat. De commissie en de wijk vroegen of dit een gelukkige situatie is. Het college is ook tot de conclusie gekomen dat er een betere locatie is en dat we de twijfels die in de commissie zijn uitgesproken delen. U heeft in de aanvullende voorstellen kunnen zien dat het college met de gedachten in de commissie is meegegaan en dat wij een alternatieve locatie op een andere plek aan de kop van de Saturnusstraat hebben gekozen. Weliswaar hebben we daar niet de ruimte om een blokje van vier woningen te situeren, maar wij denken een adequate oplossing te hebben gevonden op een nieuwe situering. Ik moet u zeggen dat ik uit de communicatie en het overleg dat ik gisteren heb gehad concludeer dat ook het wijkbestuur en de bewoners tevreden zijn met de verplaatsing van het blokje.

Opdracht twee: zijn er sowieso andere locaties waar binnen het plangebied kan worden gebouwd? Eén van de signalen uit de wijk: wilt u eens kijken of op de huidige parkeerplaats in het verlengde van de Zuiderkroon bebouwingmogelijkheden zijn? Wij hebben nog niet zo lang geleden het bestemmingsplan Zuidervaart vastgesteld. Het creëren van woonfuncties binnen 100 meter ten opzichte van het bestemmingsplan dat aan de andere kant van de Urkervaart ligt behoort niet meer tot de mogelijkheden.

Ook daarover wordt verschillend gedacht, maar ik heb na de uitleg die ik gisteren aan het wijkbestuur en aan de bewoners van de Kometenhof van de Saturnusstraat heb gegeven geen luide protesten meer gehoord.

Blijft over de wens van de commissie om te kijken naar de situering van de bebouwing aan de Kometenlaan gekoppeld aan de drie doelstellingen voor de entree van de Kometenlaan en Saturnusstraat. Daarnaast hebben we gekeken en de stedenbouwkundigen hebben een poging gedaan om het soort handreiking te doen ten aanzien van de wensen die in de wijk leven, onder andere bij bewoners die hebben gezegd daarmee niet gelukkig te zijn. De nuancering van de geluiden in de wijk zijn wat verschillend en de heer Van Gunst heeft dat vanavond heel duidelijk gezegd. Hij en de bewoners van de Kometenhof hebben mij gisteren duidelijk te verstaan gegeven dat zij tegen iedere vorm van bebouwing zijn. Dat is in ieder geval een helder standpunt. Ik heb gisteren in een constructieve gedachtewisseling geconstateerd dat we het niet met elkaar eens zijn, maar dan kun je wel op een goede manier met elkaar erover praten en dat is ook gebeurd.

Het college vindt dat wij een handreiking hebben gedaan en het college is hiervoor ook gevoelig. Kunnen we een alternatief bedenken voor het opofferen van het hele bos voor de woonfunctie? Wij denken dat we een soort middenweg hebben gekozen, waarbij je altijd nadelen creëert naast de voordelen ten opzichte van de oude situatie die wij aanvankelijk hebben voorgelegd. In de oude plannen hadden we aan de Saturnusstraat een blokje van vier inclusief de aanvankelijke plannen aan de Kometenlaan voor veertien woningen, in totaal dus achttien woningen en in de alternatieven zijn er tien aan de Kometenlaan en twee aan de kop van de Saturnusstraat, in totaal twaalf. Dat betekent dat we moeten toegeven op het dekkingsmiddel financiële drager binnen het plangebied en indicatief hebben we gezegd dat het in de buurt kan liggen van een inkomstendering van EUR 100.000,00.

Het terrein is 69 are groot. We hebben 69 are bos. Dat heeft binnen het huidige bestemmingsplan de bestemming bos. De helft daarvan laten we intact en de andere helft van het bos, gelet op de doelstellingen die het college wil handhaven, willen we een woonfunctie geven.

Wij denken en hopen dat we het verzoek van de commissie om hiernaar te kijken op deze manier hebben uitgevoerd.

De **voorzitter**: Zijn er korte, informatieve vragen over het aanvullende plan?

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Blijven de waterhuishoudkundige zaken binnen de bestaande financiële planning vallen?

De heer **Ruifrok**: Mijnheer de Voorzitter. Zit er in de ogen van het college een maximumgrens aan hoeveel geld aan de planvorming kan worden onttrokken als gevolg van zo'n waterhuishoudkundige ingreep die mogelijk noodzakelijk is, zonder dat daarmee de wezenlijke structuurverbetering in de buurt wordt aangetast?

De tweede vraag heeft betrekking op de planvorming rondom die woningen aan de Kometenlaan. Het college koos in de oorspronkelijke plannen en kiest in het alternatief voor een vorm van geschakelde bouw. Je kunt je voorstellen dat je op een dergelijke plek kiest voor een meer losstaande bouw, waarbij je mogelijk meer van de aanwezige bomen zou kunnen sparen en een rendement kunt halen dat vergelijkbaar is met relatief wat goedkopere, geschakelde woningen. Is dat overwogen?

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Hebben de gesprekken met de bewoners van de Kometenhof gelijktijdig plaatsgevonden met de gesprekken met de bewoners van de huurwoningen of is dat veel later gebeurd? Ik kreeg de indruk dat men wat overvallen was door de plannen en dat slechts uit de krant heeft moeten vernemen.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. In de notitie staat dat de mindere opbrengst van EUR 100.000,00 moet worden gecompenseerd in de bestaande kostenraming. Dan moeten we dus ergens snijden. Dan komen de vragen over de waterhuishouding nog aan de orde. Wat vloeit voort uit het onderzoek en wat gaat het kosten. Ik denk dat we moeten constateren dat de raming behoorlijk onder druk zal staan. Hoe moet dat? Je zit al met een tekort van EUR 100.000,00 plus waarschijnlijk nog meer zaken.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Welke andere stedenbouwkundige opties zijn nog naar voren gekomen bij de discussie binnen het college? Niet alleen geschakelde bouw, je kunt ook denken aan de ritmiek van de omgeving, het thuiszorggebouw Toutenburg. Waarom ben je niet omhoog gegaan, dicht bij de weg? Dat is de manier om het gebied te sparen. We hadden het net over een torenvalk. Ik dacht ineens aan de toren. Die zou daar goed in passen. Is dat overwogen, is dat een mogelijkheid en waarom zien we dat niet?

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft de waterhuishouding onder de aandacht gebracht, omdat het in de commissie naar voren is gebracht. Het college is zich ervan bewust dat het vocht een probleem is. Er komen zoveel signalen dat dit een reële problematiek is. Het college heeft de lijn uitgezet om de aard en omvang van het probleem te analyseren. Dat kan de gemeente niet alleen en het is ook de vraag of we hiervoor alleen verantwoordelijk zijn. Wij vinden dat voor zover de vochtproblematiek is gerelateerd aan de bouwtechniek, dat in de eerste plaats op het bordje van Mercatus ligt. Wij vinden ook dat de totale vochtproblematiek in de wijk een samenspel moet zijn in de analysefase tussen het waterschap Zuiderzeeland, de gemeente Noordoostpolder en Mercatus, om daarnaar samen te kijken. We hebben als gemeente het voortouw genomen om een gesprek aan te gaan met het waterschap. We hebben twee keer een gesprek gehad. We hebben zelf maatregelen genomen om goed zicht te krijgen op de analyse van de afwatering. We zullen het waterschap stimuleren, dat is ook in die gesprekken naar voren gekomen, om een geohydrologisch onderzoek te doen. Het is van belang daarvan de resultaten te weten. Voor zover mij bekend heeft dat vanuit de betrokkenheid van Mercatus bij de relatie vochtproblematiek-bouwkunde-bouwtechniek ook aandacht. Zodra we daarvan resultaten hebben, kunnen we beter beoordelen welke oplossingen en maatregelen we moeten nemen. Dat zal dus nog wel even duren, maar we hebben wel het voornemen, zodra de gemeente binnen het traject van drie tot vijf jaar in de uitvoeringsfase is, de openbare ruimte op te knappen. Uiteraard worden zaken gecombineerd en integraal aangepakt, zodat je zaken niet twee keer hoeft te doen.

Het college heeft daarvoor op dit moment geen budget geraamd. Zou het kunnen zijn dat dit geld kost? Ik denk het wel; het zou mij verbazen indien de problematiek zodanig zou meevallen dat het geen geld zou kosten. Dan zou ik de weg willen kiezen, samen uit samen thuis. Met samen bedoel ik het waterschap, Mercatus en de gemeente Noordoostpolder. Uiteraard moet er overleg worden gepleegd hoe je dat doet, maar ik vind niet dat de gemeente alleen de verantwoordelijk en de financiële lasten daarvoor moet dra-

gen. Het moet een partnerschap zijn in de analysefase, in de uitvoeringsfase en in de dekkingsfase. Dit kan een financieel gezien een zorgelijk punt worden.

Dan het punt of het college binnen de week waarin wij het huiswerk hebben uitgevoerd naar alle varianten heeft gekeken. Hebben we ook naar een ondergrens gekeken?

Wij hebben in dit stadium, binnen dit raadsvoorstel niet naar alle varianten gekeken van de vrije bouw, de niet geschakelde bouw. Dat is ook niet aangereikt. In het verre verleden, ik kijk even naar mijn voorganger die bij het project was betrokken, is er een gedachtewisseling geweest of je hoogbouw in dit gebied zou kunnen creëren. In de week dat het college eraan heeft gewerkt, is dat niet meer ter sprake gebracht in het college. Wij vragen u vanavond om op hoofdlijnen in te stemmen met de stedenbouwkundige invulling. Dat betekent dat wij kiezen voor de woonfunctie, ook aan de kop van de Kometenlaan. Het zal u duidelijk zijn dat de verfijning en uitwerking van de woonfunctie straks in de bestemmingsplanfase kan worden verfijnd. Er zijn mogelijkheden voor suggesties, maar wij hebben daarnaar op dit moment niet gekeken.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik vragen of wethouder Mulder het verschil tussen laagbouw en hoogbouw geen hoofdlijn vindt? Ik denk dat het wel degelijk een hoofdlijn is, waarover je ook op dit moment zou moeten kunnen praten.

Wethouder de heer **Mulder**: U heeft mij gevraagd of daarover de afgelopen week binnen het college is gediscussieerd en dat is niet het geval. Ik kijk naar mevrouw Bij de Vaate of er ooit in het verleden over is gediscussieerd, want dat is mij niet bekend. Ik probeer uw vragen correct te beantwoorden en wat ik niet weet, kan ik niet vertellen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik moet wel diep graven, maar volgens mij is uitgegaan van het plan dat er destijds lag. Dat heette gewoon een witte vlek, wat er dertig jaar geleden is gemaakt en ook bij de structuur van de wijk daarachter. Er is destijds wel gekeken naar de hoofdlijnen van de beeldkwaliteit die er ooit voor Noordoostpolder hebben gelegen en dan ging het over hoogbouw vanaf de Golfslag, Polderstoren en Toutenburg. Daarin is nooit op tafel gekomen dat het een versterking zou zijn om aan de overkant hoogbouw neer te zetten. Integendeel, laagbouw zou bij de wijk passen. Ik heb drie jaar volkshuisvesting in mijn portefeuille gehad en volgens mij is het acht jaar geleden dat men over dit plan is begonnen te praten. Dat weet ik niet allemaal.

Wethouder de heer **Mulder**: Als we over de overkant praten, in de gesprekken die ik de afgelopen periode met bewoners heb gevoerd, je wisselt ideeën uit, soms gooi je een suggestie in de lucht, is gezegd of er niet aan de oostkant van de Kometenlaan kan worden gebouwd. U moet heel goed beseffen dat de gemeente geen grondpositie heeft in het merendeel in het verlengde van het thuiszorggebouw. De grootste oppervlakte grond daar is in het bezit van het ziekenhuis. Het zal u duidelijk zijn dat waar de gemeentelijke grondposities moet verwerven dit gevolgen zal hebben voor de invulling van de financiële drager. Ik ben ervan overtuigd dat de heer Roefs het daarmee eens is.

De heer Voorberg heeft over de financiën een algemenere opmerking gemaakt. De financiële draagpositie wordt verminderd met indicatief EUR 100.000,00; dat weten we niet zeker. Het college wil een inspanningsverplichting leveren om te kijken of we dat binnen de budgetten kunnen vinden zonder schade te doen aan het verbeteringsplan en aan het ambitieniveau van de gemeente. Als je daar nog meer kosten bijzet en de financiële dragers verminderen, is er geen evenwicht meer tussen inkomsten en uitgaven. Dan zou het moment kunnen komen, als er nieuwe werkelijkheden en feiten zijn binnen het verbeteringsplan, dat wij een aanvullend financieel voorstel moeten doen, maar dat is op dit moment nog niet het geval. U heeft echter gelijk, als het evenwicht zoek is tussen de inkomsten- en uitgavenkant dat wij wellicht nieuwe voorstellen moeten doen. Dan praten we wel over de komende jaren.

De heer Vermeulen heeft naar de gesprekken gevraagd. Ik heb zelf melding gemaakt dat wij in de afgelopen tijd in de gesprekken en het kunnen praten met mensen zorgvuldigheid hebben betracht.

Die zorgvuldigheid hadden wij u al in 2000 beloofd. Toen was de hele raad het ermee eens dat je dat pas kunt doen, als je als partners het eens bent over de verbeteringsplannen en als je met de mensen wiens woningen worden gesloopt in dit plan zorgvuldig bent omgegaan, namelijk dat je die eerst hebt bezocht, dat je daarmee eerst gesprekken hebt gevoerd. Dat ligt weliswaar op het bordje van Mercatus, maar we zijn samenwerkingspartners en je moet de zaken in de goede volgorde doen.

Zodra de plannen openbaar zijn geworden, begin van deze maand, hebben wij het eerste contact gehad met de bewoners op de informatieavond. Daarna zijn er op mijn verzoek contacten gelegd met de bewoners van de Kometenhof, hebben we informatie uitgewisseld en heb ik kennis genomen van hun standpunten. Daar heb ik over nagedacht. Ik heb geprobeerd u te informeren waarom het college zo denkt. Gisteren heb ik met drie groepen gepraat, namelijk met het bestuur van de wijkvereniging en het platform, met representanten van de bewoners van de Kometenhof en gisterenavond heb ik gepraat met representanten van de Saturnusstraat en daar waren ook bewoners van de Kometenhof. Zo is de communicatie tot nu toe verlopen.

De **voorzitter**: Ik stel voor nu het totaal te behandelen, dus ook het aanvullende stuk erbij te betrekken. Ik vraag u de overweging van de mensen die van het spreekrecht gebruik hebben gemaakt mee te nemen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. De VVD heeft bij dit voorstel nog steeds enige aarzelingen. Ten eerste dat de diversiteit van het woningaanbod in deze wijk duidelijk wordt vergroot, maar er is nog steeds een groot accent op huurwoningen. Zoals u bekend is de mening van de VVD dat het heel belangrijk is voor de binding aan de wijk om het aantal koopwoningen te vergroten. Mevrouw Bij de Vaate heeft in het jaar 2000 namens het college toegezegd zich in te zetten om een betere mix te bereiken tussen koop- en huurwoningen, maar dat is blijkbaar niet gerealiseerd. De vraag is, waarom dat niet is gelukt, want wij vinden dat een gemiste kans.

De stedenbouwkundige ingrepen in het algemeen zijn veelal een bijdrage aan een grotere sociale veiligheid en toegankelijkheid. Uit de eerste confrontatie met de bewoners blijkt dat gelijk wijzigingen in het plan moeten worden aangebracht. Dat is opmerkelijk. Toch is de VVD van mening dat stedenbouwkundig gezien niet eraan te ontkomen valt dat er woningen moeten worden gebouwd aan de toegang van die wijk. Echter, de aangegeven stedenbouwkundige inpassing is nog niet wat het zou moeten zijn, al is het zorgvuldiger geworden. We gaan een heel lang proces tegemoet met veel bezwaren, lange procedures. We weten allemaal welke ellende dat brengt. Het lijkt me heel verstandig als het college nog eens goed nadenkt over de andere mogelijkheden en daarover met de bewoners praat. Wij vinden dat de kostenverhoging die het voorstel nu meebrengt binnen het budget moet worden opgelost.

Een jarenlang slepende waterproblematiek nog niet opgelost, zelfs niet adequaat onderzocht. Dat kunnen we nauwelijks begrijpen gezien de vele aandacht die we aan de waterproblematiek in dit gebied hebben gegeven, uitgebreid de toekomstvisie 2030 op groot niveau. Niemand kan dat zijn ontgaan en in dit geval blijkt het bijna als een duveltje uit een doosje naar voren te komen. Is het zo dat het college veel meer aandacht heeft gehad voor de uiterlijke kwaliteit van dit plan in plaats van voor de innerlijke kwaliteit? Over de oplossingsrichting is nog niets bekend en dat geeft het plan een ander karakter. Ook daarvan denken wij dat de kosten binnen het budget moeten worden opgelost en dat de partijen die verantwoordelijk zijn erbij moeten worden betrokken.

De vierde aarzeling betreft het feit dat de communicatie met de zittende huurders, bewoners over het plan van aanpak niet zo geweldig is verlopen. De reacties waren dan ook, het is te weinig, het is te laat en je vraagt je soms af, waarvoor we het allemaal doen. Gaat het college daaraan in de toekomst wat meer doen behalve de discussies die wethouder Mulder heeft met bewoners, maar in het algemeen de communicatie verbeteren over grootse plannen die het college heeft en hoe gaat het dat doen?

De kosten van het plan van aanpak, we praten over EUR 2,9 miljoen. Dat is een majeure uitgave. Daarvoor hebben we gespaard ook via het volkshuisvestingsplan. We kunnen het echter maar één keer uitgeven en dit is een tijd waarin zorgvuldig naar die uitgaven moet worden gekeken. Het moet dus wel de moeite waard zijn om het te doen. U zult niet verbaasd zijn dat wij ons afvragen of het college echt in staat is het binnen het budget te realiseren. In ieder geval vinden wij dat bijna een voorwaarde om akkoord te gaan met dit plan.

Dit is een aantal van onze aarzelingen. In ieder geval zult u niet verbaasd zijn dat wij vinden dat deze parrel in het stadsvernieuwingskroontje van dit college minder glans heeft dan gehoopt.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik begin met het punt van de waterhuishouding en constateer dat ambtelijke molens wel eens langzaam kunnen malen, maar dit geldt ook voor bestuurlijke molens. Ik sluit me aan bij de heer Roefs die opmerkte dat over het punt van wateroverlast, optrekken van vocht in de woning, al heel lang is gesproken. Met name onze fractie heeft dit herhaalde malen naar voren gebracht. We zijn blij dat u nu toezegt dit te gaan onderzoeken, maar wij constateren dat de signalen ook uit de politiek voldoende duidelijk waren om daaraan eerder te beginnen.

Dat vinden we een bestuurlijk punt waarover moet worden nagedacht. Als wij als fractie naar voren brengen, zelfs tijdens de algemene beschouwingen, dat het in heel Emmeloord een probleem kan zijn en dat het moet worden onderzocht en dan nu aarzelend in deze wijk, vooral omdat er zoveel signalen waren.

Nu dan uiteindelijk is besloten tot een onderzoek rijst de vraag wat de financiële consequenties zijn. Je moet het onderzoek instellen en dat kost geld en wat zijn de financiële consequenties. Het blijft een open einde financiering.

Aan de andere kant moet ik constateren dat dit waarover we het nu hebben bij de aanleg van de wijk al verkeerd is gegaan. Men heeft de oude watergangen gedempt, drainages weggehaald en gezegd, we laten een watergangetje open en daarmee moet het hele spel maar worden gespeeld. Die achterstalligheid is een bijzonder iets; dat zullen we in meer wijken tegenkomen. Je kunt dan zeggen dat het uit de financiering van het budget moet, maar ik vind dit een achterstalligheid wat betreft het ontwerp. Dit speelt trouwens in heel Nederland en werd destijds niet onderkend, maar komt nu in volle ernst op ons af. Ik denk dat we daarvoor een bijzondere financiering moeten regelen en niet zonder meer uit dit budget moeten trekken, want dan komt er totaal niets van terecht, want het is niet geraamd en waar haal je het vandaan? Het zou dan wel moeten worden verdeeld. Ik wens u veel sterkte voor het gesprek met het waterschap, want die kan ook zeggen: die wijk is aangelegd voor het waterschap bestond. Had het toen maar opgelost. Ik constateer dat het een knelpunt is en ik vind het jammer dat het niet eerder is opgepakt. Ik ben wel blij dat het nu wordt opgepakt. Het onderzoek zal ongeveer een jaar kosten, dus over een jaar weten we iets meer. In de tussentijd moeten we maar kijken of we hiermee creatief kunnen omgaan. In het kader van de bezuiniging zal het niet meevallen.

Wat betreft de Kometenlaan. Er is ingesproken door drie sprekers. De inspraak van de heer Meijers over de stadsecologische verbindingzone en de stadsecologische waarde heb ik met enige verbazing aangehoord, want ik ken wel ecologische verbindingzones maar die lopen buiten Emmeloord. En om die nu ook in de stad te benoemen gaat te ver. Daarvoor is geen basis, daarvoor hebben we geen beleid. Wat is trouwens de definitie van een verbindingzone in de stad? Als je ziet hoe flinterdun het soms is, kun je je afvragen of het een argument is. Ik vind het niet hard genoeg. Er zit ook geen bedreigde diersoort in. Zouden er andere soorten kunnen zitten, waarvoor we een zorgplicht hebben? Dat had de gemeente wel kunnen bekijken, maar dat kan ze alsnog doen in het kader van het bestemmingsplan. Je zou kunnen zeggen, niet die bedreigde soort, maar wellicht een andere soort. Kunt u daarop ingaan? Ik heb het in de commissie ook gevraagd.

Ik constateer dat er op de directe bezwaren van de bewoners van de Kometenhof is ingegaan, want het was een inbreuk op de privacy dat de achtertuinen zo sterk oprukten naar de bestaande bebouwing. Vanuit dat oogpunt, ik ga verder niet meer in op de natuurwaarden, constateer ik dat het college een compromis heeft voorgelegd en dat alles afwegende vind ik dat een acceptabel compromis. Het lijkt ons dat we daarop ja kunnen zeggen. Ik denk ook dat dit te maken heeft met de stedenbouwkundige visie die ik heb beluisterd bij de voorzitter van de bewonersvereniging, die zegt, laten we hiermee aan de gang gaan. Het is een goede visie en we moeten de wijk dienen met een zo snel mogelijke aanpak.

Ik denk dat in de afweging van het belang van de totale wijk en het algemeen belang tegenover een aantal andere belangen de weegschaal doorslaat naar het algemeen belang.

Daarmee heb ik twee belangrijke aspecten aangegeven en dat is voldoende voor de stellingname. Ik wacht nog een paar onderdelen af van de wethouder.

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Het CDA is blij dat er actie is ondernomen om een evenwichtig beeld bij de entree bij de Kometenlaan te laten ontstaan en de woningbouw in het begin van de Saturnusstraat weg te laten halen.

Bij het verwijderen van de brug en de oversteek op maaiveld staat een bedrag van EUR 40.000,00 extra onvoorzien; dit is wat vreemd, omdat er eerst circa EUR 160.000,00 als kosten staat geraamd.

Er is al genoeg gezegd over de waterhuishouding.

Komt de ISV-subsidie niet in gevaar en blijft het voorbereidingskrediet EUR 200.000,00?

We willen de bewoners van de Kometenlaan oproepen een stuk solidariteit te tonen met het verbeteren van de wijk en niet alleen naar hun eigen gerief te kijken en niet met uitspraken te komen: we gaan tot het uiterste.

De heer **Ruifrok**: Mijnheer de Voorzitter. Het versmalt zich nu op een aantal onderdelen en ik denk dat het goed is terug te gaan naar het grote geheel.

Wijkverbeteringsplan Pallas-Saturnustraat heet het voorstel. Het gaat om een vrij grootschalig herstructureringsverhaal en groot onderhoudsverhaal die aan elkaar worden gekoppeld. Terecht, want het vertoont samenhang en het is heel duidelijk dat het hard nodig is dat er in die wijk iets gebeurt.

Heel langzaam is op een aantal essentiële plekken in de wijk een onleefbare toestand aan het ontstaan, die wordt versterkt door het feit dat zowel de gemeente als de woningverhuurder plannen makend zich lang niet betrokken hebben gevoeld casu quo verantwoordelijk hebben getoond voor het onderhoud in de wijk en dan gaat het snel bergafwaarts en ontstaat een situatie die bijna onhoudbaar wordt. Ik heb in de commissie gezegd dat het hoog tijd is dat er iets gebeurt in de buurt, zowel aan de structuurverbetering als aan het onderhoud van openbaar groen en aan woningverbetering. Dat kan niet zo lang meer duren. Dat werd nog eens onderstreept door het betoog van de heer Koster vanuit de wijkvereniging.

Een aantal redenen, dat geeft het voorstel ook aan. Er mankeert het nodige aan de ruimte en de structuur van de wijk. Er zijn veel dode plekken waarop geen zicht is, een onoverzichtelijke doorgaande route. Het is een wijk die erg in zichzelf is gekeerd en weinig uitnodigt om erin te gaan. Er is een redelijke eenzijdigheid in het woningaanbod. Er mankeert het nodige aan de onderhoudstoestand op alle niveaus en derhalve is die in een soort vicieuze cirkel naar beneden gegaan en daar heeft het imago van de wijk erg onder te lijden gehad.

Op het spel staat het herstellen van de leefbaarheid en de houdbaarheid van die leefbaarheid op termijn voor veel mensen, want het gaat om 330 huizen en er wonen veel mensen. Dat kost veel geld van de gemeente, maar ook van de woningverhuurder. Daarvoor is een aantal moeilijke en ingrijpende keuzen nodig. Er wordt een aantal moeilijke en ingrijpende keuzen in het plan gemaakt en dan heb ik het nog niet eens over een aantal onderdelen, waarop de discussie zich vanavond toespitst, maar bijvoorbeeld de moeilijke beslissing dat op sommige punten zal moeten worden gesloopt. Dat kost geld, maar daarin zullen ook mensen worden teleurgesteld. Al dergelijke elementen zitten erin. Het is in zijn samenhang een uitvoerbaar plan geworden met een aantal ingrepen dat de toegankelijkheid van de wijk aanzienlijk vergroot.

De structuur wordt helderder, ook als het gaat om doorgaande verbindingen, bereikbaarheid van woningen en parkeervoorzieningen. Het wordt opener en daarmee sociaal veiliger en het voorziet in dat onderhoud en die noodzakelijke verbetering. Die optelsom maakt het volgens mij tot een goed plan, waarmee we snel moeten beginnen en dat ook in uitvoering niet meer kan wachten.

Mensen zijn voorzichtig in hun enthousiasme en zeggen: nu pas en moet het nog zo lang duren. Er is een breed draagvlak voor dat grote verhaal.

Drie moeilijke punten blijven over. Eén is de woningbouw aangrenzend aan de Kometenhof, twee is het verhaal van de waterhuishouding en drie is vanavond toegevoegd, namelijk het verhaal van de stadsecologie, groen in de stad.

Woningbouw Kometenlaan, ik ben het eens met degenen die hebben gezegd dat een vorm van ingrijpen en woningbouw op die plek gewenst en voor de structuurverbetering van de wijk noodzakelijk is. Ik ben het ook eens met de opmerking dat het alternatief dat het college heeft uitgewerkt op een aantal punten aan geuite bezwaren tegemoet probeert te komen en op zijn minst redelijk slaagt als het gaat om het begin van de Saturnusstraat, maar helemaal niet waar het gaat om de woningbouw aan de Kometenlaan, aangrenzend aan de Kometenhof. De argumenten ervoor waren van stedenbouwkundige en veiligheidsaard, maar ook van financiële aard. Je kunt geld een vies begrip vinden, maar bij een plan van deze omvang met een maatschappelijke noodzaak is dat geen argument dat je helemaal kunt wegpoetsen. Ik denk dat die drie argumenten blijven bestaan om te zeggen dat het noodzakelijk is daar iets te doen. Ik vind wel dat we nadrukkelijk moeten blijven studeren op een mogelijkheid om dat zo te doen dat je zoveel mogelijk rekening probeert te houden met de gevoelens en de inbreuk die het op een bestaande situatie maakt van de mensen die er wonen. Dat zal vast niet helemaal gepaard gaan met het wegnemen van de ongenoegens. Wel blijven studeren, ook op de vraag in hoeverre je van dat bestaande groen zoveel mogelijk overeind kunt houden. Dat kan wel, we kunnen ja zeggen tegen de hoofdlijnen met de erkenning van noodzaak en wenselijkheid en tegelijkertijd blijven doordenken.

Ik vraag me wel af in hoeverre RO procedures en vertragingen daarin wanneer er doorgaande bezwaren zijn, hetgeen overigens een goed recht van mensen is, een hobbel zijn die hoort bij democratie en netjes met elkaar omgaan en consequenties moet hebben voor de uitvoerbaarheid en uitvoeringssnelheid van het plan. Ik vind dat we geen andere keus kunnen maken.

De waterhuishouding. Dat wordt later duidelijk. Ik ben het eens met de opmerking die de wethouder maakte, namelijk dat het een gedeelde verantwoordelijkheid is en niet uitsluitend de verantwoordelijkheid van de gemeente.

Ik ben het ook eens met de heer Voorberg die zegt: als dat heel ingrijpende consequenties zou hebben, is het niet terecht om de financiering daarvan in grote omvang te laten drukken op de plannen. Daarmee zou je op een aantal punten het hart uit die plannen kunnen snijden.

De heer Meijers had het over stadsecologie, groen in de stad, dieren in de stad. Ik denk dat je moet erkennen dat hetgeen je daarin doet een ingreep is. Hij heeft ook gelijk dat we in Emmeloord met allerlei inbreidingsplannen bezig zijn om een soort afkalvingproces in de groene structuur in de stad vorm te geven. Hij heeft ook gelijk dat dit een onverstandige beweging is en dat het noodzakelijk is dat we daarvoor compenseren en ervoor zorgen dat Emmeloord blijft beschikken over voldoende groen in de stad en dat we die compensatie op andere plekken zullen moeten plegen. Eén van de redenen waarom voor ons verschuiving van de bebouwing in de richting van die groene long niet aan de orde is, is gelegen in het feit dat er veel groen en veel doorgaand groen in de wijk zit, waaraan je verder niet zou mogen komen. Erkennen dat het een ingreep is, erkennen dat het in de afweging tegen andere maatschappelijke belangen een niet te ontkomen ingreep is, maar dat dit de noodzaak tot compensatie en versterking van bos in en rond Emmeloord extra onderstreept. Mijn fractie onderschrijft de richting in het plan.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Alles wat ik te berde breng mag het college zien als de houding van de P.U. dat wij het ontzettend belangrijk vinden dat aan de soms onacceptabele toestand in de woonwijk een einde komt. Wij sluiten ons dan ook van harte aan bij de woorden die de heer Koster vanavond heeft gesproken.

Ten aanzien van het plan dat in grote lijnen onze instemming heeft, wil ik het volgende opmerken. Het is jammer dat één van de argumenten om te komen tot woningbouw aan de Kometenlaan niet helemaal klopt. Als ook de politie zegt dat daar van sociale onveiligheid niet of nauwelijks sprake is, vind ik dat een dergelijke argument niet in het plan hoort. Overigens waar ook de bewoners voor de rest van het plangebied aangeven dat er wel sociale onveiligheid is, moet dit worden verbeterd.

Over de woningbouw aan de Kometenlaan het volgende. Het is inderdaad zo dat stukje bij beetje stukken groen uit Emmeloord verdwijnen. De P.U. vindt dat dit het laatste stukje bos is dat mag worden gesloopt. Wij vragen ons af waar het college voornemens is dit te compenseren door aanplant.

Wij hebben principieel moeite met het argument dat de stedenbouwkundigen iets vinden. Wij vinden dat het veel belangrijker is wat de bewoners vinden.

De **voorzitter**: Dat is enigszins cryptisch. Misschien kunt u dit verduidelijken in relatie tot wat u eerst heeft gezegd, namelijk we staan achter het plan.

De heer **Wagemaker**: Wat de bewoners willen zou veel zwaarder moeten wegen, ook bij de voorbereiding van het plan en de wethouder heeft wel gezegd dat er overleg is geweest, maar uiteindelijk wordt gezegd dat de stedenbouwkundigen vinden dat daar een versterking moet plaatsvinden, terwijl het merendeel van de omwoners dat niet vindt. Dat wringt dus een beetje. Wij willen meer naar de bevolking luisteren en dit plan is al heel ver gevorderd. Het is alweer een beetje te laat, maar in voorkomende gevallen moet wat anderen ervan vinden minder invloed hebben.

Dan iets over de invalroute. Daarbij is tijdens de commissie en inspraakavonden door de bewoners een kritische kanttekening gezet, namelijk als de loopbrug wordt gesloopt, komt er een fietspad tot midden in de wijk en men voorziet geluidsproblemen en onveilige toestanden. We willen het college in overweging geven daarnaar nog eens goed te kijken en eventueel maatregelen te nemen om die ongewenste toestanden te voorkomen.

Het zou kunnen zijn dat er allerlei procedures en bezwaarschriften worden opgestart. Wij willen toch weten van het college of dat op welke manier dan ook de uitvoering van het plan kan vertragen, want daarop zouden we tegen zijn. Er moet sowieso worden begonnen met de renovatie. De vraag is of dat kan, of dat het een op het ander moet wachten.

We zijn het eens met de opmerkingen over de waterparagraaf, namelijk dat als het grote financiële consequenties heeft om de waterhuishouding op orde te krijgen het dan niet aangaat om dit in grote mate op dit plan te laten drukken. Het waterschap zat ook erbij, toen die woonwijk is gerealiseerd.

We realiseren ons dat de financiering als een steen om de hals van het geheel hangt. We zullen ons nog even beraden.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. De nieuwe woonvormen van Revelsant II, zoals deze wijk in de jaren zeventig op de tekentafels werd ontworpen, waren uniek.

Wonen in het groen, zonder doorgaand autoverkeer, in relatief goedkope woningen, een voor Emmeloord en misschien zelfs landelijk uniek project. Een project mede gebaseerd op de eerste inspraakprocedure in Nederland. De architecten kwamen van verre om al dit schoons te bekijken.

Het kan verkeren. De wijk is weliswaar nog steeds groen, maar het voortschrijdend inzicht geeft nu een heel andere beleving. Veel sociaal onveilige delen, eenzijdig woningaanbod, naast het vele groen ook veel grijs, niet alleen aan het water wonen maar ook in het water wonen. Het verbeteren van de waterhuishouding een jaar of tien geleden heeft niet echt geholpen en het wijkverbeteringsproject om de wijk op te zomeren heeft nauwelijks effect gehad.

Structurele maatregelen zijn dringend noodzakelijk en kunnen niet lang meer worden uitgesteld. Maatregelen betreffen wat ons betreft niet alleen de woningen maar ook de woonomgeving en misschien zelfs nog wel belangrijker de leefbaarheid. Deze drie aspecten kunnen niet los van elkaar worden gezien.

Uw voorstel neemt veel van deze knelpunten weg en is een goed voorbeeld van een samenwerking tussen de gemeente en de woningbouwvereniging met hun adviseurs. Beide disciplines hadden de drive om eruit te komen en water bij de wijn te doen. In het algemeen een goed plan dat de basis kan en moet zijn voor een structurele oplossing. Jammer dat we nog een aantal punten hebben dat ons niet helemaal zint. We zijn het met de bewoners eens dat het bos zoveel mogelijk in stand zou moeten blijven. Het is één van de sterke punten van deze wijk. Het argument dat de bosstrook de wijk teveel afsluit van de omgeving delen we niet. Door het op het maaiveld brengen van de oversteek bij de loopbrug en het maken van een meer open structuur wordt volgens ons dit probleem, als het al een probleem is, gedeeltelijk opgelost.

Het handhaven van de bosstrook geeft daarentegen een ander, groot financieel probleem. De aanpassing van het plan, de woningen meer naar het zuiden opschuiven en aan de andere kant van de Saturnusstraat situeren, zou een deel van de bezwaren hebben weggenomen. Dit zou het ei van Columbus zijn geweest. Maar als ik de tekening goed beoordeel, blijft een stuk bos op de hoek van de Urkerweg/Kometenlaan in stand. De helft van het bos blijft gehandhaafd en dit lijkt ons het maximaal haalbare. Het lijkt erop dat het financiële gat daarmee ook in relatie tot het totale budget overbrugbaar is. Toch blijven wij ervoor pleiten de woningen nog verder op te schuiven langs de Kometenlaan, zodat er meer bos in stand blijft of, zoals de VVD ook noemde, misschien een appartementengebouw op de hoek van de Kometenlaan. Ik denk dat het bos dan voor een groot deel in stand kan blijven. Volgens mij is de kreet waar een wil is, is een weg.

Tot slot nog iets over het vochtprobleem met de nazorg. Een Voorbergdrain in de wijk naast een Bekumhobbel op de Urkerweg zou eigenlijk gewoon moeten.

Nog iets over de nazorg. Deskundigen van Paspardoe zijn bekend met de wijk en haar sociale structuur. Kunt u iets meer zeggen over de sociaal-culturele aspecten en de aanpak daarvan en de ondersteuning van het wijkbeheer? Lopen deze werkzaamheden gelijk op met de aanpassingsplannen?

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Laat ik proberen om op de inbreng van de fracties vanuit het college een reactie te geven. Met de opmerking van de VVD dat de diversiteit van het wonen moet worden vergroot is het college het eens. Alleen kan men verschillend denken over de mate waarin. Ik heb nagekeken wat het standpunt van de VVD in september 2000 was, toen wij dit plan hebben besproken in het kader van het indienen van de ISV-subsidie. Uw fractie is consequent, alleen de meetlat van uw fractie voor de mix van huur- en koopwoningen, destijds heeft uw fractie gepleit voor het einddoel van 50-50, is heel hoog en u zegt dat het college daarin nog niet is geslaagd. Nee, u vraagt waarom dat nog niet is gelukt. Ik heb de visie van het college in de commissie proberen uit te leggen. De maatschappelijke realiteit en ontwikkelingen zijn nogal veranderd tussen september 2000 en februari 2003.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb die stukken uiteraard ook nog eens goed gelezen. Daarom heb ik met opzet niet gevraagd om een specifieke maatlat maar om een betere mix dan indertijd is genoemd. Toen was het 80-20, ik heb niet gezegd dat het nu 50-50 had moeten zijn, maar wel een betere mix; dat is als inzet toegezegd en dat is niet gerealiseerd.

Wethouder de heer **Mulder**: Vorige keer was de situatie in de buurt van 15-85. Het accent bij de huidige maatschappelijke ontwikkelingen – waarbij één van de grootste maatschappelijke problemen en uw collega's van de ChristenUnie/SGP hebben daarop bij de najaarsnota geduid door een voorstel dat we nog uitzoeken – bij het wonen in Nederland en in Noordoostpolder is een knellend tekort aan huurwoningen.

Dat is niet alleen de mening van het college, maar wij laten ons ook inspireren door deskundigen en we hebben ook contacten met de directie en de Raad van Bestuur van Mercatus en die hebben dezelfde opvattingen. Zij merken dat dagelijks.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Het is natuurlijk logisch dat een verhuurder die opvattingen heeft. Ik denk dat er een groot tekort is aan goedkope woningen en niet specifiek aan huurwoningen. Die discussie voeren we wel vaker. Als het u uitkomt zegt u huurwoningen. Het gaat om goedkope woningen. Het ging om een betere mix en niet om de verhouding van 80-20. Dat is niet gerealiseerd.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik ben het niet met u eens dat we het kunnen generaliseren naar goedkope woningen. Goedkope woningen in de nieuwbouw zijn, als we het kunnen realiseren, EUR 100.000,00 woningen. Er zijn vele mensen in Nederland en Noordoostpolder die zich ook een koopwoning van EUR 100.000,00 niet kunnen permitteren. In de maatschappij en in Revelsant zijn gezinssituaties waar goedkope huurwoningen hard nodig zijn. Ik denk dat we daarover verschil van mening houden; niet over dat je de mix moet nastreven. De mix wordt ook nagestreefd. Er is een blokje van 25 huurwoningen aan de Pallasstraat in de loop der jaren verkocht en u heeft op de informatieavond de directeur van Mercatus horen zeggen dat Mercatus de balans opmaakt wanneer de renovatie achter de rug is om te kijken of het segment aan koopwoningen kan worden vergroot. De basishouding, ook in de directiekamer van Mercatus, is de koppeling wat is op dit moment het grootste maatschappelijke knelpunt wat betreft wonen en dat heb ik net geformuleerd. Het college wil daarnaar luisteren en ook onze partner die er overigens bij de verhuur over gaat. Dat bepaalt ook het ambitieniveau om de hoeveelheid koopwoningen te kunnen creëren.

De heer Roefs heeft verwijtende opmerkingen gemaakt over de waterproblematiek in het verleden. En ik kijk naar de heer Voorberg, want deze heeft opmerkingen gemaakt over het gangbare beleid in het verleden. De oude watergangen werden door de boerderijkavels waar de woonfunctie werd gecreëerd gedempt. Deze wijk bestaat ook uit boerderijkavels. De oude watergangen zijn gedempt en wij zitten met de nadelige gevolgen van die technieken uit het verleden. Het is gemakkelijk gezegd dat het te laat is. Ik kijk naar de heer Voorberg. Het staat u uiteraard altijd vrij om moties in te dienen, van welke aard dan ook, maar voor de hele raad geldt: moties indienen prima, maar daarbij behoren de vereiste budgetten. Als de aard en de omvang van de waterproblematiek uit de hand gaan lopen, is het niet realistisch, zoals de VVD bepleit, om dit binnen de budgetten van het verbeteringsplan te zoeken. Dat is geen realistische koers. Ik denk dat de andere fracties een realistischer beeld hebben gegeven. Het is niet duidelijk hoeveel geld het kost. Ik vind ook dat er sprake is van bijzondere financiering, maar het college is van mening dat het woordje bijzonder ook moet slaan op samenwerkingsfinanciering en dat niet alleen Noordoostpolder hiervoor verantwoordelijk wordt gesteld.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Mulder denkt dat ik in verwijtende zin heb gesproken over de waterproblematiek. Ik heb zeker niet verweten dat het college de schuld zou hebben van de waterproblematiek. Het gaat mij erom, de aandacht die dit punt heeft gehad bij de ontwikkeling van dit plan, je zou haast zeggen de versterkte aandacht die het de laatste tijd heeft gekregen, dat kan aan de orde komen. Ten aanzien van de financiering gaat het niet aan te denken dat je alles zou kunnen financieren uit dit budget, maar het gaat om de financiële hoofdlijn, die zou moeten zijn dat u probeert uw deel van de kosten binnen dit budget te regelen en dat de rest op het bordje komt van degenen die verantwoordelijk zijn geweest voor deze situatie of nog steeds zijn. Die onderhandelingspositie zou u moeten innemen: heren of dames, het spijt me. Het is gekomen, u heeft het zo gebouwd en ik heb maar dit budget. Niet andersom.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik de heer Roefs vragen wie hij verantwoordelijk wil stellen, als de gemeente Noordoostpolder destijds als enige dit plan heeft ontworpen en uitgevoerd?

De heer **Roefs**: Ik dacht dat de heer Mulder duidelijk aangaf dat hij daarover met het waterschap wil praten, de opvolger van hetgeen er in het verleden was en met Mercatus. Het gaat erom dat het gesprek wordt gevoerd. Het was niet onze inzet de waterproblematiek binnen de EUR 2,9 miljoen op te lossen. Dat is volslagen onmogelijk, maar wel dat je tegen de andere partijen zegt dat je een beperkt budget hebt.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik ben het eens met de benadering die de heer Roefs nu geeft. Mijn collega van ruimtelijke ordening merkt de laatste tijd bij het maken van bestemmingsplannen dat de wateropgave een problematiek is en aandacht heeft gekregen die impact heeft.

Wij zijn ons in de afgelopen jaren bewust geworden – en het waterschap helpt bij die bewustwording – dat de wateropgave binnen plannen veel meer aandacht moet krijgen dan de gezamenlijke overheden en private partners daaraan in het verleden hebben besteed. Het doet me deugd dat dit niet in verwijtende zin is gebeurd, want dat vond ik niet helemaal correct.

Ik ben ook blij dat de VVD vindt dat indien die aard en omvang dusdanig groot zijn dat het dan niet reëel is om de budgetten binnen het huidige plan te vinden. We hebben het geld hard nodig om de ambities in het plan te realiseren.

De heer Roefs heeft nog een opmerking gemaakt – en misschien heeft hij dat ook niet in verwijtende zin gedaan – dat de communicatie niet zo goed is en moet worden verbeterd. Roepen dat iets niet goed is, is over het algemeen gemakkelijk. Wij hebben de wijsheid niet in pacht, ook niet ten aanzien van communiceren; het college doet zijn best. Wij spannen ons daarvoor in. Dat hebben we de afgelopen weken bij dit verbeteringsplan gedaan. Het is niet zo dat we contactgestoord zijn, het is ook niet zo dat we geen contacten met de bewoners hebben gehad en we hebben ook goed geluisterd. Luisteren naar bewoners betekent overigens soms ook – ik kijk ook naar de heer Wagemaker – bij de afweging van het algemeen, brede publieke belang dat je soms op onderdelen tegen de bewoners moet zeggen: nu ben ik het niet met u eens, want mijn belangenafweging is breder dan de uwe. Als je daarmee respectvol naar elkaar toe omgaat en als je dat elkaar duidelijk maakt, kan het luisteren naar elkaar prima zijn verzorgd. Het communiceren kan ook prima zijn verzorgd, maar de eindconclusies kunnen binnen de verantwoordelijkheid die de bewoners en de gemeente hebben verschillend zijn.

Misschien dat de heer Roefs in tweede instantie zijn wat verwijtende toon over projecten kan toelichten. Wij hebben ook bij Emmeloord-Centrum een communicatietraject opgezet, waarvan ik me niet bewust ben dat we dat verkeerd doen. Als het zo algemeen door de VVD wordt gezegd dat bij het communiceren over grote projecten het college een verkeerde koers heeft, wil ik uiteraard graag horen van de VVD hoe het dan wel moet.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Voordat de heer Mulder helemaal van slag raakt, ik heb niet in algemene termen gesproken over de communicatie, met name niet over Emmeloord-Centrum. Het ging om dit geval. Toen de plannen bekend werden, kwamen er nogal wat negatieve reacties van de bewoners zelf. Ik gaf een karakteristiek daarvan, te weinig en te laat. Wat de heer Mulder nu aangeeft, is een voorbeeld van hoe je als bestuurder communiceert. Je hebt een bepaald idee, je wilt dat communiceren, vertellen aan je bewoners. Hij is ook geen volksvertegenwoordiger meer, hij zit daar als bestuurder. Wij zitten als volksvertegenwoordiger en wij horen dat er niet zo geweldig goed wordt geluisterd. De heer Mulder luistert wel, maar als bestuurder en niet meer als volksvertegenwoordiger. Mijn probleem is dat ik dat blijkbaar niet met u kan communiceren.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. De constatering dat de heer Roefs een volksvertegenwoordiger is en ik een bestuurder ben, ben ik met hem eens. We verschillen van mening over de verdere argumentatie. Ik vind ook niet dat de heer Roefs suggesties aandraagt hoe het beter kan, maar laten we dit punt laten rusten.

Ik ben het overigens eens met de opmerking dat men op hoofdlijnen wel met deze plannen akkoord kan gaan en dat het een majeure uitgave is die de wijk verdient en waarvoor we moeten staan. Ik heb de dekkingsmiddelen om die majeure uitgaven in de wijk te kunnen doen aangegeven.

Ik ga naar de ChristenUnie/SGP. De analyse van de heer Voorberg op het terrein van waterhuishouding en waterproblematiek, wie ben ik dat ik dat beter zou kunnen doen dan de heer Voorberg.

Hij heeft ervoor gestudeerd, het is zijn vak en ik denk dat zijn analyse prima is. Die delen wij en ook hoe je de problematiek moet oplossen.

De hele benadering van de ChristenUnie/SGP, het college kan zich prima vinden in de belangenafweging algemeen belang versus andere belangen zoals de heer Voorberg naar voren heeft gebracht.

Ik ga naar het CDA. Wij delen de opvattingen van het CDA dat je nu niet meer moet dralen maar tot actie moet overgaan en dat dit hard nodig is. De heer Hermus heeft twee vragen namens het CDA gesteld. Komt de ISV-subsidie, wanneer je deze plannen uitvoert, in gevaar? Als je deze plannen uitvoert met het aandeel van de gemeente, de acties die de gemeente wil ondernemen om de woonomgeving te verbeteren, komt de subsidie niet in gevaar.

De hoofdlijnen van het plan zijn wel getoetst en op basis daarvan hebben de gemeente en Mercatus die f 1,2 miljoen gekregen. Daarom is het van belang, wil je die dekkingsmethodiek houden, dat je dit plan handhaaft.

De post onvoorzien en wat kost het verplaatsen van de brug over de Urkerweg en heeft het college dat met de opperste wijsheid opgeschreven? Ik denk dat het CDA een punt heeft. Wij hebben in het proces om te komen tot een eindbedrag voor het afbreken en verplaatsen van die brug, drie deskundigen ingeschakeld: weg- en waterbouw, Haskoning en ook het bureau Witpaard en uiteindelijk zijn we tot de conclusie gekomen dat het in dit stadium correct is om daarvoor een getal van EUR 200.000,00 te noemen, want dat is op dit moment de meest reële benadering. U vraagt of het een post onvoorzien is. Eigenlijk niet, maar het staat er wel. Het college heeft dat niet in de opperste wijsheid opgeschreven.

De PvdA/GroenLinks heeft dezelfde opmerking gemaakt: zie het grote geheel in de eerste plaats. Wat zijn de doelstellingen, waarvoor doen we het allemaal. De heer Ruifrok heeft vijf doelstellingen genoemd. Die staan ook in het college- en het raadsvoorstel. Wij delen met de PvdA/GroenLinks de achterliggende doelstelling dat de wijk nodig moet worden opgeknapt door Mercatus en de gemeente Noordoostpolder. Overigens heb ik geconstateerd in de prima communicatie die ik heb gehad, ook met de bewoners, dat de wijk daarachter staat, dat de wijk moet worden opgeknapt en dat we hard aan de slag moeten gaan. Dat zal niemand in het plangebied ontkennen. De representant daarvan vanavond is de voorzitter van de wijkvereniging. Die heeft nog eens onderstreept dat dit leeft in de wijk ten aanzien van het totale verbeteringsplan. Dat staat dus ook op het spel.

Drie moeilijke punten. Waterhuishouding heb ik voldoende over gezegd. Het groen in de stad is een belangrijke factor. Daaraan is vanavond een typering gegeven. Een boeiende typering, maar dat we zuinig moeten zijn op het groen in de stad moge duidelijk zijn.

Het is noodzakelijk en wenselijk dat we dit gaan doen en snel gaan doen. Hoe snel gaan we dat dan doen en zijn er belemmeringen? Tijdens de informatieavond hebben er kaartjes gelegen per wooncluster wanneer de uitvoeringsperiode is. De activiteit die op dit moment is gepland wat betreft de rol van de gemeente vangt aan, als de plannen verlopen zoals we hopen, in het najaar van 2003 en zal zich uitstrekken tot en met 2006. Dat staat ook op de kaartjes die iedere bezoeker van de informatieavond heeft kunnen krijgen.

Ten aanzien van de P.U., deze fractie deelt de probleemanalyse met het college. Wat betreft het onveiligheidsgevoel, vanavond is gevraagd of er ingrepen door de politie zijn gekomen, zo heb ik begrepen. Er zijn twee soorten onveiligheidsgevoel. Je kunt bij de politie informeren of men te maken heeft met incidenten en ellende. Dat is een reëel punt. Er is ook een onveiligheidsgevoel en dat gevoel is niet beperkt tot de Kometenlaan en het bos van de Kometenlaan. In 1999 is een enquête onder de bewoners gehouden en daarop heeft het college dit gebaseerd.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. De wethouder heeft daarin gelijk, maar voor de onderbouwing van het noodzakelijk zijn van het bouwen aan de Kometenlaan wordt ook het argument van sociale veiligheid gebruikt en daar geldt het juist niet.

Wethouder de heer **Mulder**: Bewoners van de Kometenhof vinden dat ook. Uit de bewonersenquête in het totale plangebied blijkt een andere reactie. Het is ook-ook.

Kan het college vanavond een compensatiegebied voor het bos aanwijzen? Ik zou niet weten waar. De PvdA/GroenLinks en de P.U. hebben gezegd dat er moet worden gecompenseerd. Ook bestuurders hebben hun oren openstaan en wij vangen dit signaal dan ook op.

Ik kijk nog even naar de heer Wagemaker. De typering, het financiële plaatje is een loden last. Zo kun je ernaar kijken. Het is ook een ambitie om wat de wijk nodig heeft de wijk te geven.

Nu even naar de heer Vermeulen van D66. Ik ben het met de drie componenten die hij heeft genoemd eens: het wonen, de leefbaarheid en de leefomgeving.

Hierom gaat het college het ook, dat zijn reële punten en dat hebben we ook in de stukken geschreven. De kwaliteit van die drie factoren moet worden verbeterd.

Wij denken dat we het maximale in dit stadium hebben gedaan om een handreiking te doen aan en een middenweg te kiezen voor degenen die geen woonfuncties aan de kop van de Kometenlaan willen en voor degenen die privacy willen behouden en degenen die bos willen behouden en woonfuncties.

De activiteiten op sociaal-cultureel gebied lopen goed, voor zover mij bekend. Er is een prima samenwerking met de wijkvereniging, met het buurtplatform, met de brede school. Kan het beter? Wellicht wel,

maar de uitwerking kunt u later nog eens in de commissie bespreken om een actuele stand van zaken te krijgen.

De **voorzitter**: We komen nu in de tweede ronde. Ik wil u gezien de tijd vragen om kort en helder te reageren en als het kan duidelijk aan te geven hoe u tegen het voorstel aankijkt en wellicht een stemverklaring te geven.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. De wethouder heeft nog niet de vraag beantwoord of het opstarten van enige procedure of de voorbereidingen voor de wijziging van het bestemmingsplan verterend kunnen werken op de uitvoering van het plan.

De **voorzitter**: De wethouder neemt dit in de tweede ronde mee.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Wethouder Mulder heeft al een paar keer kunnen reageren op mijn interrupties in eerste termijn, dus ik kan vrij kort zijn. De VVD vindt het een belangrijk plan; het bevat veel goede elementen en het is belangrijk voor de wijk dat het gebeurt, maar de eerste vraag die u ons stelt bij het voorstel is in te stemmen met de stedenbouwkundige hoofdlijnen van het herstructureringsplan. Ten aanzien van dat punt zijn wij het niet eens met de huidige invulling aan de Kometenlaan. Wij willen nog eens naar voren brengen dat het college studeert op alternatieven in de zin van appartementen, eventueel aan de ingang van de Saturnusstraat.

Wethouder de heer **Mulder**: Wilt u het totale bos handhaven?

De heer **Roefs**: Nee, wij vragen het college te studeren op de mogelijkheden. U vraagt ons naar de hoofdlijn. Die was uiteraard woningbouw, maar ik wil het specifiek maken. In dat gebied moet u zoeken naar een mogelijkheid om het bos meer te ontzien en ik denk dat dit alleen maar kan in de hoogte en ik geef een mogelijke zoekrichting aan. Ik zeg niet dat u daarop vastzit. Daarbij wil ik dus een kanttekening maken.

Wethouder de heer **Mulder**: U vindt dat er bijvoorbeeld een flat in het bos moet worden gebouwd.

De heer **Roefs**: Dat zou kunnen.

Wethouder de heer **Mulder**: Dan is dat duidelijk.

De heer **Roefs**: Wij zijn het eens met de hoofdrichting dat er woningbouw moet komen en dat u daarvoor geld nodig heeft.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie is hetzelfde aspect aan de orde gekomen naar aanleiding van mijn vraag over een appartementengebouw, maar de heer Grit heeft destijds als deskundige daarop een reactie gegeven en gezegd dat dit veel te groot wordt en dat het bos dan nog voor een belangrijk deel verdwijnt. Ik weet dus niet wat de heer Roefs bedoelt, op welke plek hij het wil.

De heer **Roefs**: Ik wil niet zeggen wat de heer Grit vindt. Daarmee heb ik niet zoveel te maken. Ik heb te maken met de stedenbouwkundige hoofdlijn. Daarmee ben ik het voor een deel eens, dat er woningbouw moet komen. Het college heeft dat ook nodig als financiële drager. Het gaat erom, kun je nog wat meer doen aan besparing. Mijn richting is: denk omhoog. Wij zijn het eens dat de waterproblematiek snel moet worden opgepakt. Ik denk dat ik goed heb geluisterd naar de heer Voorberg die heeft aangegeven hoe dat is gekomen.

Wat betreft de financiële hoofdlijn hecht de VVD eraan dat het college zijn uiterste best doet om in principe binnen de EUR 2,9 miljoen aan kosten te blijven. Mocht dat absoluut niet lukken, dan horen we dat in de toekomst.

We zijn het eens met punt 2. U kunt doorgaan; u krijgt uw krediet van EUR 200.000,00 om verder te ontwikkelen.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben in eerste instantie al laten doorschemeren hoe we in principe ertegenover staan. In denk dat we in tweede instantie ook stellen dat we kunnen instemmen met de stedenbouwkundige hoofdlijnen zoals die nu er liggen.

Je zou kunnen zeggen, als er nog een beter alternatief zou zijn, maar ik denk dat dit uitputtend is bekeken en dat we daarover op dit moment ook geen onduidelijkheid willen laten bestaan. Wij stemmen in principe in met de stedenbouwkundige hoofdlijnen.

We hebben wat kanttekeningen geplaatst bij de financiële hoofdlijnen. We zouden het graag binnen het budget doen, maar er zit spanning op. Ik denk dat we vanavond niet kunnen zeggen dat het taakstellend is, maar daarop zullen we in de toekomst bij de uitwerking terugkomen en dan moet er misschien wel een nieuw dekkingsplan worden gevonden, als we meer weten over de waterproblematiek.

Wat betreft het voorbereidingskrediet; dat heeft u nodig om snel verder te kunnen gaan en dat is zonder meer noodzakelijk. Daarmee stemmen we in en we wensen u veel sterkte om voortvarend verder te gaan met de planvoorbereiding.

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. De kwaliteit van de waterhuishouding moet voorop staan. De kosten hiervan moeten niet ten koste gaan van de kwaliteitsverbetering van andere factoren van de wijk. Verder kunnen wij instemmen met het raadsvoorstel.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Voor mij blijft er één punt over en dat is het appartementengebouw. Ik blijf van mening dat dit nog eens kritisch moet worden bekeken. U heeft een week de tijd gehad om een aantal alternatieven te bekijken. Het plan neemt een aantal jaren in beslag. Ik wil u vragen nog eens kritisch naar die plek te kijken, met name naar de Saturnusstraat. Daar kan een wat forser gebouw worden neergezet van wellicht meerdere verdiepingen. Dat kan betekenen dat het bos in mindere mate wordt aangetast en ik denk dat dit een goed alternatief is.

Mocht dat niet lukken, dan zit ik voor de afweging of ik dan tegen het hele plan moet zijn. Nee, natuurlijk niet. Ik vind het heel belangrijk dat de wijk op een zo kort mogelijke termijn wordt aangepakt. Met deze kanttekening ga ik akkoord met uw voorstel.

De heer **Ruifrok**: Mijnheer de Voorzitter. Er zijn niet veel verrassingen. Wij gaan akkoord met de stedenbouwkundige hoofdlijnen. Dat heb ik in de eerste ronde aangegeven. Betekent dit dat hiermee het nadenken moet stoppen? Nee, want als dat nadenken ertoe leidt dat je alternatieven vindt die kennelijk een grotere mate van maatschappelijke aanvaardbaarheid vinden en aan de andere kant recht kunnen doen aan het behoud van een groot deel van de groenstructuur, is daarop niets tegen, maar wel onder erkenning van de wenselijkheid en noodzaak om in te grijpen in de stedenbouwkundige structuur, dus te doen aan woningbouw op die plek. We moeten maar eens kijken waar dat terecht komt.

De PvdA/GroenLinks stemt ook in met de financiële hoofdlijnen met de kanttekening wat betreft de consequenties van de waterhuishouding.

Ik wil hierbij nog drie opmerkingen maken. De heer Vermeulen heeft in zijn eerste ronde iets gezegd dat ik in de commissie ook heb gezegd. Hij heeft veel nadruk gelegd op de sociale nazorg en dat ben ik met hem eens. Zeker op het commitment van mensen in de wijk om de wijk leefbaar en bewoonbaar te houden. Ik wil dat van harte ondersteunen.

Ik ga ervan uit dat vertragingen in procedures die het gevolg zijn van de normale wettelijke mogelijkheden geen vertragingen betekenen in de aanpak van dit wijkverbeteringsproject. Ik zou het heel wrang vinden als dat het gevolg was.

De laatste opmerking grijpt in op hetgeen ik mensen net hoorde roepen die kennelijk de veronderstelling hebben dat ik de weg kwijt ben. Volgens mij ben ik de weg niet kwijt. Ik trek een tamelijk consequente lijn die gebaseerd is op adviezen van stedenbouwkundige zijde, van de kant van woningbezitter en woningverhuurder, van de kant van het college en van allerlei mensen die vanuit het oogpunt leefbaarheid naar de wijk hebben gekeken. Als ik dan de weg kwijt ben, ben ik dat met een heleboel anderen. Zo voelt het in ieder geval niet.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. De P.U. kan vrijwel unaniem akkoord gaan met het plan onder de voorwaarde dat er snel wordt gestart. Wij blijven een voorbehoud maken voor wat betreft de woningbouw aan de Kometenlaan en de wethouder heeft gezegd dat ze in een week tijd veel hebben bekeken.

Wat ons betreft neemt hij nog een paar weken om nog eens nadrukkelijker te kijken naar een alternatief en dan zou je kunnen kijken naar een appartementengebouw of iets dergelijks, maar dat laten we graag aan het college over.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Wagemaker heeft nog een vraag gesteld waarop ik een antwoord zou geven.

Wij zullen proberen om na vanavond zo snel mogelijk te starten met de bestemmingsplanprocedure. Bestemmingsplanprocedures hebben zo hun eigen tijdsbeslag. Dat kan mee- en tegenvallen. Dat wordt aangestuurd door de wettelijke mogelijkheden die binnen de WRO de bevolking en andere overheden worden geboden. In het tempo dat binnen de wettelijke mogelijkheden wordt geboden, zullen wij zo snel mogelijk handelen. Als er bezwaarschriften komen, zal het wat minder snel gaan. Andere fracties hebben het al gezegd: binnen de democratische spelregels die we in de Nederlandse samenleving in de wet ruimtelijke ordening hebben afgesproken, behoort het allemaal tot de mogelijkheden.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Voor de duidelijkheid, stel dat er bezwaren komen tegen de bouw aan de Kometenlaan, houdt dat in dat de rest van het plan daardoor wordt vertraagd? Of is het mogelijk om het in die zin op te splitsen?

Wethouder de heer **Mulder**: Het college heeft de wil van de raad goed tot zich genomen en dat sluit aan bij de wil die in de wijk leeft, namelijk doe het zo snel mogelijk, ga niet meer talmen en zorg dat er niet teveel beren op de weg komen en dat de wijk wordt opgeknapt. Die wil is door de raad uitgesproken en die wil leeft in de wijk. Verder dient het college zich aan de wet te houden.

Het lijkt mij moeilijk nu te zeggen: kijk nog eens even naar appartementenbouw. Onze stedenbouwkundige heeft daarnaar gekeken; zet maar een flat in het bos van de Kometenlaan. Dat is niet de keuze van het college. De stedenbouwkundige uitgangspunten die het college voorstelt, zijn verwoord in dit collegevoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat we nu tot besluitvorming moeten komen. Het besluit zoals staat op bladzijde N0. 880-6:

De raad van de gemeente Noordoostpolder,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 21 januari 2003, no. 880-1 en het aanvullende voorstel d.d. 25 februari jl.;

gelet op de wet ISV;

besluit:

- 3) In te stemmen met de stedenbouwkundige en financiële hoofdlijnen van het herstructureringsplan Pallas- en Saturnusstraat.
- 4) Voor het herstructureringsplan Pallas- en Saturnusstraat, vanuit het budget ten behoeve van de volkshuisvesting binnen de reserve beleidsplan, een voorbereidingskrediet te voteren van totaal EUR 200.000,00.

Ik begrijp dat de VVD het eerste punt, de stedenbouwkundige invulling, nader onderzocht wil hebben. De wethouder heeft gezegd dat niet te onderschrijven.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Het gaat erom wat u onder hoofdlijnen verstaat. De hoofdlijn was woningbouw aan de entree van de wijk. Onze opmerking is, ook gezien de procedures, dat het ons verstandig lijkt, als het college nog eens even nadenkt over alternatieven en die alternatieven kan je zoeken in hoogbouw. Het is uw verantwoordelijkheid om daarnaar te luisteren en niet naar de heer Grit. Dat is de kanttekening die we maken bij de stedenbouwkundige hoofdlijnen.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de P.U. op dat ene punt geen duidelijkheid heeft gegeven. Misschien kunt u uw stem nog eens duidelijker geven.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Vijf personen stemmen in met het voorstel met de aantekening dat er duidelijk wordt gekeken naar de hoogbouw. Eén lid van de fractie is tegen.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat vijf leden van de P.U. voor het voorstel zijn en dat de andere leden vragen om het stuk nader te bestuderen wat betreft hoogbouw.

De heer **Van Steen**: Nee, de hele fractie is van mening dat er nog eens goed moet worden gekeken naar de eventuele mogelijkheden voor hoogbouw aan de Kometenlaan. Met die aantekening zijn vijf mensen voor het voorstel en is één persoon tegen.

De **voorzitter**: Ik constateer dat het CDA, de PvdA/GroenLinks en D66 voor het voorstel zijn.

De heer **Vermeulen**: Nee, één kanttekening en wel dezelfde die de VVD maakte met betrekking tot het appartementengebouw.

De heer **Roefs**: Dat is terecht, de heer Vermeulen heeft dat ook in de commissie verwoord.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de ChristenUnie/SGP voor het voorstel is. Dat betekent dat een meerderheid voor het voorstel is. Daarmee is het aangenomen en het college kan de zaak ten aanzien van de hoogbouw nader bekijken in overweging nemen, maar het voorstel zoals het er ligt is aangenomen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat de fracties van D66, de VVD en de P.U. met uitzondering van één fractielid om een nader onderzoek betreffende hoogbouw wensen en dat één lid van de P.U. tegenstemt.

De **voorzitter**: Er zijn nog drie punten. Ik denk dat het verstandig is door te gaan, maar ik vraag wel om zo kort mogelijk op de punten te reageren. Het gaat met name om de vaststelling van het milieuprogramma. Ik heb begrepen dat de heer Van Meijel vindt dat het absoluut in deze raad moet worden behandeld.

De heer **Van Steen**: Kunnen we vijf minuten pauzeren, voorzitter?

De **voorzitter**: Ik denk dat het verstandig is door te gaan.

7. Exploitatieopzet Wilgenlaan Emmeloord

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Tijdens de commissie zijn veel kritische opmerkingen gemaakt en kanttekeningen geplaatst. Die zijn nog steeds van kracht. Daarnaast willen we verwijzen. Verder gaan we wel akkoord met het voorstel.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. Het voorstel verdient volgens de P.U. absoluut geen schoonheidsprijs. Ten eerste is het financieel overzicht casu quo exploitatieoverzicht onoverzichtelijk. Nergens is te lezen dat met een tijdelijke ontsluitingsweg al rekening is gehouden, terwijl ons is verzekerd dat het is inbegrepen bij het bedrag van EUR 133.440,00.

Tevens is de combinatie zakelijke verkoop grond met het ter beschikking stellen van grond voor culturele activiteiten naar onze mening ongewenst. Wilt u ons toezeggen dat deze combinatie in het vervolg wordt gescheiden?

Wij verzoeken u ons te garanderen dat het overblijvende stuk grond dat nu voor groenvoorziening is bestemd ook werkelijk als zodanig wordt ingericht en dat het niet als clandestien parkeerterrein zal worden gebruikt. Ons is meegedeeld dat is afgesproken dat op eigen terrein dient te worden geparkeerd. Kunt u ons dat bevestigen?

De **voorzitter**: Mijnheer Van Diepen, een vraag ter verheldering. U noemde het woord combinatie. Welke combinatie bedoelt u?

De heer **Van Diepen**: De combinatie van de zakelijke verkoop grond aan Fitfun en het ter beschikking stellen van gronden voor culturele activiteiten.

De heer **Wassink**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil herhalen wat in de commissie is gezegd over criteria voor de algemene infrastructurele voorzieningen, die nog steeds moeten worden ontwikkeld. Het is belangrijk dat dit snel gebeurt en dat we niet hap snap daarmee doorgaan.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het college deelt wat de heer Wassink zegt. Ik heb in de commissie gezegd dat wij daarmee bezig zijn, dat wij dachten dat we ze hadden, maar dat we tot de conclusie zijn gekomen dat ze ook juridisch houdbaar moeten zijn. We zitten nu nog in een fase dat we de criteria die het college formuleert, op juridische houdbaarheid moeten toetsen en aan het toetsen zijn. Verder deel ik uw opvatting dat we zo snel mogelijk daaruit moeten komen.

De kritische kanttekening die mevrouw Geluk heeft gemaakt is mij duidelijk. Ook schoonheidsprijzen over het reeds dekken uit het fonds algemene structurele voorzieningen, is dat de goede volgorde? Geen criteria, wel een dekking zoeken. Het college heeft een voorkeur voor een andere volgorde, maar soms kan het wijs zijn om een beetje pragmatisch te handelen. Dat doen we op twee fronten. Dat doen we nu aan de Wilgenlaan en bij het dekken van het gymnastieklokaal in Rutten dat raadsbreed wordt onderschreven. Het college is voornemens om vooralsnog in afwachting van de criteria het bij deze twee dekkingsmogelijkheden te houden.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Mulder geeft nu antwoord op vragen uit de commissie, maar daar is ook gesproken over grondprijzen die minimaal werden, terwijl het marktconform zou zijn. We hebben het in de commissie duidelijk erover gehad. U licht één puntje eruit dat u aanstaat, maar alle andere punten waren toen ook aan de orde.

Wethouder de heer **Mulder**: Het college is helemaal niet van mening dat we de grond weggeven. Het is marktconform. Het zijn grondprijzen die de toets der kritiek naar mijn smaak kunnen doorstaan. Ik heb in de commissie al de procentuele prijsstijgingen die een aantal jaren hebben plaatsgevonden uitgelegd. Voor het college zijn ze marktconform.

Ik ben het eens met de opmerkingen van de heer Van Diepen ten aanzien van de besteding van het fonds.

Naar mijn smaak, dat staat ook in de stukken, zit het aanleggen van een tijdelijke toegangsweg in de grondexploitatie verwerkt. Ik kan het niet beter uitleggen.

Illegaal parkeren is mij niet bekend. Ik weet niet precies waarop de heer Van Diepen doelt. Illegaal parkeren lijkt mij nooit goed.

De heer **Van Diepen**: Ik heb het over clandestien parkeren gehad. Het overblijvende stuk grond is bestemd voor openbaar groen. Het is meer bedoeld als waarschuwing dat het ook als zodanig bestemd zal blijven en niet als clandestien parkeerterrein zal worden benut.

Wethouder de heer **Mulder**: Die opvatting deelt het college. Op alles wat planologisch de bestemming openbaar groen heeft, dient niet te worden geparkeerd, want wij hebben andere bestemmingen binnen de planologie en dat zijn de parkeervoorzieningen. Daarop moet worden geparkeerd. Dat zeg ik niet om het in het belachelijke te trekken; ik ben het gewoon met u eens. Wij gaan ervan uit dat de drie organisaties Fitfun, Jongeren 19NU en de Korrel dat allen begrijpen.

De heer **Van Diepen**: De vraag is of inderdaad is afgesproken dat ze op eigen terrein gaan parkeren.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat is niet afgesproken. Er zijn goede afspraken met die drie organisaties gemaakt. Er is daar een publieke parkeerplaats; die is eigendom van de gemeente en die is multifunctioneel in het gebruik. Op zaterdagmiddag, een keer per veertien dagen, parkeren daar geweldig grote voetballiefhebbers. En op andere momenten parkeren daar andere mensen, onder andere straks de bezoekers van Jongeren 19NU, Fitfun en de Korrel.

De heer **Schipper**: Niet straks, maar nu ook al.

Wethouder de heer **Mulder**: Alle bezoekers van Fitfun parkeren er nu al. Het lijkt mij ideaal. Ik kan me bijna niet voorstellen dat we het multifunctionele gebruik van zo'n mooie, grote publieke parkeerplaats niet moeten doen.

De heer **Van Diepen**: We hopen dat het inderdaad dit als gevolg zal hebben.

In aansluiting op, onder punt 3 van de samenvatting, staat het onttrekken van EUR 133.440,00 aan de algemene reserve en de aanleg van de tijdelijke ontsluitingsweg voor EUR 15.000,00. Is het wel of niet in het bedrag van EUR 133.440,00 inbegrepen?

Wethouder de heer **Mulder**: (het antwoord staat niet op de band, omdat de microfoon niet aanstond.)

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

8. Ecologisch bermbeheer in de Oostrand van de gemeente Noordoostpolder

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. De voorgestelde aanpak in dit voorstel schept voorwaarden voor een grotere diversiteit van flora en fauna en een reductie van de akkerdistel. De aanpak is budgettair neutraal, behoudens de eenmalige investering, en wordt gesteund door de NLTO. Allemaal redelijke argumenten voor, alhoewel die eenmalige investering erg fors is in deze tijd van bezuinigingen.

Bij wegbermbeheer is de VVD echter vooral geïnteresseerd in verkeersveiligheid. Dat landschap en natuurwaarden gediend zijn, is mooi meegenomen. Het blijft echter een wegberm. Het zou eigenlijk dus ook ecologisch wegbermbeheer in de Oostrand moeten zijn.

De verkeersveiligheid is zeker gediend bij minder hoog opschietend groen en het ontbreken van een slipgevaarlijke humuslaag, maar vooral bij een stevige waterafvoerende berm zonder kapot gereden randen en spoorvorming. De discussie in de VVD betrof dan ook vooral de kwaliteit van de ecologische beheerde wegberm voor verkeersveiligheid, ook gezien de eenmalige investering. Waarom die discussie, omdat er eigenlijk geen oordeel beschikbaar is van 3VO en omdat wij constateren dat de wegranden kapot zijn gereden. Dat gaf een discussie bij ons en vandaar ons voorbehoud. We willen het college vragen nog eens goed te kijken of het mogelijk is om toch wat extra te doen aan de veiligheid van de randen door een extra versteviging waar nodig aan te brengen. Dat zou je kunnen doen door bij het aflaggen goed te kijken of dat kan worden geharmoniseerd met maatregelen van bermverharding. Ik zou graag van het college horen of men dat kan toezeggen.

De heer **Tuinenga**: Mijnheer de Voorzitter. De P.U. is van mening dat het een goed plan is, vooral als de bewoners uit het gebied het willen en er positief tegenover staan. Voorwaarde is dat het budget neutraal is voor de gemeente. Het huidige onderhoud dat bestaat uit oplappen van de bermen is op dit moment een dure aangelegenheid. Vooral omdat de berm een recreatieve trekker is en het de verkeersveiligheid ten goede komt, zijn wij van mening dat het een goede zaak is. Het pilot project aan de Blankenhammerweg is volgens ingewijden en bewoners succesvol verlopen.

Toch vragen enkele punten nog om aandacht. Is het product dat wordt afgeplagd schoon genoeg in verband met het bouwstoffenbesluit uit het milieuprogramma? Voor wie zijn de eventueel daaruit voortvloeiende extra kosten, als deze moeten worden afgevoerd? Wij hopen dat de aanliggende grondgebruikers positief tegenover dit voorstel staan en willen meewerken om het schouwafval te ontvangen. Hierover zullen goede en duidelijke afspraken moeten worden gemaakt.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben in commissie al vastgesteld dat de raad op hoofdlijnen vindt dat het een goed voorstel is, daar waar het ten goede komt aan de variëteit van de flora in de berm, verbetering van de verkeersveiligheid, immers de humuslaag eraf, minder vochtvasthoudend materiaal, betere waterafvoer. In dat licht stelt de VVD: kunt u bij de uitvoering nog eens goed kijken of u iets kunt doen aan de versteviging van de wegranden? Natuurlijk willen wij daarnaar goed kijken, want het is logisch om op het moment dat je, als je met een aantal ingrijpende werkzaamheden bezig bent waarmee je een oplossing kunt vinden en dat je binnen de onderhoudsbudgetten kunt financieren, dat mee te nemen, temeer daar dit project niet in drie maanden wordt uitgevoerd. Er ligt een veel langer traject achter. Die suggestie zullen wij wel degelijk ter harte nemen.

De vraag van de heer Tuinenga of het product schoon genoeg is; garanties heb je pas als je alle onderzoeken die in het kader van het bouwstoffenbesluit vereist zijn hebt uitgevoerd en de resultaten op papier binnen hebt. Gelet op ervaringen, onder andere aan de Blankenhammerweg, maar we verplaatsen wel eens meer grond in deze gemeente, kan ik u bijna verzekeren dat wij op dat punt geen probleem verwachten. Wij verwachten niet dat deze grond lager dan twee zal worden gekwalificeerd, waardoor er problemen zouden zijn met de afvoer van deze grond. Voor alle duidelijkheid, mocht dat wel zo zijn, dan valt er een behoorlijke pijler onder het hele verhaal weg en zullen we een behoorlijk probleem hebben met de budgetten. De inschatting, gebaseerd op ervaringen ook van andere wegbeheerders, is dat wij dat probleem niet hebben te verwachten.

Ik ben het eens met de heer Tuinenga, als je hiermee in het kader van bermonderhoud op termijn voordeel kunt halen, omdat je van het lapwerk af bent, is dat mooi meegenomen en zouden we die middelen effectiever kunnen inzetten, niet alleen in het kader van duurzaam en ecologisch bermbeheer, maar wellicht ook in het kader van duurzamere maatregelen die bermversteving op andere plaatsen zouden kunnen financieren.

Uiteraard zullen we het project ecologisch bermbeheer qua uitvoering koppelen aan maatregelen die in het kader van duurzaam veilig op de rol staan, zodat je niet twee keer achter elkaar met zaken aan een weg bezig bent en verkeersoverlast veroorzaakt.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Uiteraard dank dat het college toezegt aandacht te geven aan de extra versteviging van de randen, want die zijn een probleem. Misschien kan te zijner tijd in de commissie worden teruggekoppeld op welke wijze dat dan gebeurt. Het is leuk voor een raadslid te weten hoe je dat doet en dat kan je dan aan de bewoners terugkoppelen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

9. Vaststellen milieuprogramma 2003

De **voorzitter**: In de commissie zijn 63 vragen gesteld. Er is in de commissie dus ontzettend veel gepraat over dit onderdeel. Er zijn ook meer dan 63 antwoorden gekomen. Wat dat betreft kunnen we vanavond heel kort zijn en ik geef dit punt in bespreking.

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Het CDA vindt het jammer dat wordt gevraagd EUR 28.000,00 meer te onttrekken aan de reserve beleidsplan. We roepen het college op nog eens kritisch naar de activiteiten te kijken, bijvoorbeeld externe ondersteuning, en te trachten binnen het budget te blijven.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Ik zou bijna zeggen, ik sluit me bij de vorige spreker aan, maar misschien is het verstandig iets meer te zeggen over dit milieuprogramma, anders zou de heer Van Meijel erg gemakkelijk ervan afkomen.

De VVD is nog steeds van mening dat bij milieumaatregelen een nauwkeurige afweging moet plaatsvinden tussen rendement en kosten. De kosten van dit programma zijn aanzienlijk. Niet alleen die EUR 271.000,00 aan directe kosten, maar uiteraard ook de 13.379 uren die wij aan de uitvoering besteden en dat is heel wat meer dan EUR 271.000,00.

Je kunt dus wel wat kanttekeningen plaatsen bij al die verschillende posten en dat hebben we in de commissie ook gedaan. Een voorbeeld; iets dat veel mensen irriteert is de verontreiniging zoals zwerfvuil en hondenpoep. We hebben weinig goede woorden over voor degenen die deze vervuiling veroorzaken. De vraag is alleen of je dat moet oplossen door een beleidsnota te schrijven van EUR 18.000,00 of dat je gewoon moet handhaven. Dat is een interessante vraag en het scheelt in ieder geval wat geld.

Milieucommunicatie, ook een voorbeeld, gericht op adequate voorlichting van de bewoners is een goede zaak, maar is daarvoor een apart gemeentelijk milieu- en educatiecentrum nodig? Is Noordoostpolder zo anders dan Flevoland? Kunnen we die beschikbare EUR 22.689,00 en die 100 uren niet voor iets anders inzetten?

Bij de lokale agenda 21 wordt voorgesteld de erfsingels te versterken. Dat is een goede zaak en daar zijn we erg voor. De discussie is alleen wie het gaat betalen. Misschien kunnen we te zijner tijd van het CDA en de P.U. een voorstel verwachten zoals voor het onderhoud van de kerktorens om ook de erfsingels te onderhouden met een subsidie.

In ieder geval kan ik u melden dat de minimalisering, de afschaffing van de chemische onkruidbestrijding nog steeds op aanzienlijke weerstand bij inwoners en de VVD kan rekenen. De methode is goedkoop en nog steeds effectief en mits deskundig toegepast niet echt een milieuramp. Als het waterschap op basis van de wet ervan af wil, kunnen we hun de rekening toesturen. Er zijn nog tientallen voorbeelden meer, waarbij de kosten en baten nauwkeuriger kunnen worden bekeken en dan heeft de heer Hermus nog een goede suggestie over de externe, uit te besteden werken van EUR 64.000,00. Het moet volgens ons mogelijk zijn om de kosten binnen de begroting te houden zoals met elkaar is afgesproken. In ieder geval wil de VVD aan het college voorstellen om de begrotingsruimte niet te overschrijden.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. In het begin van het milieuprogramma wordt een aantal automatiseringssystemen beschreven. Veel gegevens worden verzameld, of vragen en enquêtes van derden, maar wordt er daadwerkelijk iets mee gedaan? Er gaat veel geld naar onderzoek, beleidsnota's, inventarisatierapporten.

De P.U. houdt haar hart vast wat betreft de financiële en visuele consequenties van het verbieden van chemische onkruidbestrijding. Gaat hier niet teveel geld in onderzoek verloren? Blijft er wel geld over om daadwerkelijk noodzakelijke werkzaamheden te verrichten?

Wat betreft het rioleringsplan buitengebied; het milieuprogramma schrijft dat met de provincie Flevoland en waterschap Zuiderzeeland nog steeds geen overeenstemming is bereikt over de wijze waarop de huishoudelijke lozingen in het buitengebied moeten worden teruggedrongen. Wij vragen ons sterk af of wij die kwaliteitsslag in het buitengebied wel willen maken. We vinden dat de maatschappelijke kosten die hiervoor nodig zijn onevenredig hoog zijn ten opzichte van het milieurendement. Immers, 1 à 2% vervuilinglast die het buitengebied veroorzaakt, is al heel weinig. Is het dan nodig om die 1 à 2% te verlagen naar 0,6 à 1,2%? Is het college dit met ons eens?

Ook wat betreft het milieueducatief centrum hebben wij een vraag. Ruim EUR 22.000,00 voor het onderzoek alleen, is een enorm bedrag. Zijn er meerdere instellingen die meefinancieren en kunnen we geen gebruik maken van bestaande educatieve centra die in aanliggende gemeenten voorhanden zijn?

Wat betreft de financiële gevolgen van het programma zijn wij het met de vorige sprekers eens dat we binnen de begroting moeten blijven.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Over het beleid hebben we in december 2000 bij de bespreking van het beleidsplan 2001-2004 al gesproken. We vinden dat het beleid ook goed wordt uitgevoerd. Op een aantal punten denken wij dat het een tandje hoger mag.

U stelt dat een lage prioriteit kan worden gegeven aan de energiebesparende maatregelen en de controle op het energieverbruik. Door technische verbeteringen zou al een flinke besparing zijn bereikt. Wij zijn van mening dat de aandacht op dit punt niet zou moeten verslappen en de gemeente hierin een voortrekkersrol zou moeten spelen.

Dergelijke opmerkingen maken wij bij de differentiering van de afvalstoffenheffing. U stelt voor dat in deze collegeperiode prioriteit 18 ter hand wordt genomen. De negatieve ervaringen elders in het land, zoals het risico van zwerfvuil en afvaltoerisme weerhouden ons niet ervan om hiervan af te zien. Ook op dit punt graag een wat voortvarende aanpak. Ik kan me ook vinden in de opmerking betreffende handhaving van de VVD.

Wat betreft milieucommunicatie zijn al veel initiatieven genomen. De mentaliteitsbeïnvloeding kan niet vroeg genoeg beginnen. Ik refereer aan de wegwijsdag en de discussie over de blikvangers. Toen was ik even bevreesd over hetgeen de toekomst zal brengen. Wat vindt u van het idee om een dag voor het milieu in te stellen, eventueel in samenwerking met het onderwijs en het bedrijfsleven en wat mij betreft daaraan gekoppeld een jaarlijkse milieuprijs?

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Diverse fracties met diverse geluiden over het uitvoeringsprogramma voor het komende jaar, wat is vastgelegd in het milieubeleidsplan van twee jaar geleden. Als ik zie wat het voorstel van het college is, sluit dat daarop eigenlijk naadloos aan, inclusief de financiering die daarin toen werd meegenomen. Indertijd werd een bedrag dat voor dit jaar zou worden uitgetrokken vastgesteld, teruggerekend EUR 271.588,00 en dat is precies het bedrag dat het college wil hebben om de plannen uit te voeren. In die zin is er weinig gebeurd en weinig veranderd.

Ik hoop wel dat er de komende tijd meer gaat veranderen bij het college ten aanzien van de uitvoering, want ik heb moeten constateren dat we nog geen evaluatie van het afgelopen jaar hebben.

In het afgelopen jaar is een aantal onderwerpen aan de orde gesteld, onder andere onderzoek naar de mogelijkheid van een milieueducatiecentrum en ik heb moeten constateren dat dit pas aan het eind van het jaar is opgestart en eigenlijk dit jaar pas volledig wordt uitgevoerd. Zo is er ook een afspraak gemaakt onder actiepunt nr. 14 dat er een onderzoek zou plaatsvinden om het een aantal uren in de nacht daadwerkelijk donker te krijgen in Noordoostpolder. Ik denk dat het een goed economisch element is. Er zijn nog weinig plekken in Nederland waar het echt donker is. Dat zou in Noordoostpolder kunnen zijn. Helaas is dat niet meer het geval en ik denk dat het goed is om daarnaar op korte termijn te streven. Tegelijkertijd geeft het dan bij de betreffende glastuinbouwers wat besparing op de energiekosten, omdat tijdens die tijden de lampen dan uiteraard uit zijn. De opbrengsten lopen met die paar uur minder energie niet erg terug en het is niet voor alle teelten noodzakelijk om alle lichten aan te hebben.

Mevrouw **Geluk**: Dus ze doen het voor de flauwekul volgens de PvdA/GroenLinks?

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. In de ontwikkelingen ten aanzien van milieu zien we landelijk en wereldwijd ontwikkelingen en daarin zal de gemeente moeten meegaan. Ook de brief van het ministerie van VROM geeft nog een keer aan dat we nadrukkelijk aandacht moeten besteden aan het zwerfvuil. Ik denk dat het nu tijd is niet meer te kijken naar een energiescan, zoals nog staat in het plan, maar dat we zouden moeten naar het zetten van stappen in een klimaatscan. Ik wil het college vragen die stappen te gaan zetten.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie hebben we geen voorbehoud gemaakt. We hebben wel een aantal van die 63 vragen gesteld en daaruit bleek dat we op onderdelen opmerkingen hadden, ambitieniveau van het rioleringsplan en op het gebied van duurzaam bouwen. Dan zou je bijna zeggen dat je wat meer wilt uitgeven, wat meer ambitie tonen. Aan de andere kant denk ik dat er mogelijkheden zijn om op termijn binnen het budget te blijven, zoals door het CDA en de VVD is voorgesteld, met zelfs bezuinigingsvoorstellen. In de tijd tussen de commissie en nu hebben wij ook gezegd: daarnaar zou je eens kunnen kijken om te bezuinigen. Daartoe voelen we ons wel aangesproken. We komen straks in een bezuinigingsdiscussie voor het totale budget en ik denk dat je dan ook op dit onderdeel kritisch aan de gang moet en moet kijken wat echt nodig is. We hebben het wel vastgesteld in het milieubeleidsplan, maar dat wil niet zeggen dat dit voor altijd blijft vaststaan. Dat moet je op een gegeven moment weer kritisch willen bekijken. Daarvoor is dit uitvoeringsprogramma ook, om het ieder jaar weer te updaten. Wij zouden aan het college willen vragen om op termijn binnen het budget te blijven en om reeds dit jaar waar mogelijk bezuinigingen uit te voeren die het mogelijk maken om in de resterende vier of vijf jaar die bezuinigen te boeken. Ik heb op dit moment geen oplossing voor de ambities die meer geld kosten; dus ik zal ze niet herhalen.

De heer **Roefs**: Mag ik één correctie maken. Ik noemde in mijn betoog aan het einde een getal, EUR 271.588,00 als begrotingsruimte. Dat is natuurlijk minus die EUR 28.134,00, want dat is de overschrijding.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Ik constateer dat er toch veel vragen zijn die ook in de commissie zijn gesteld en waarop antwoord is gegeven.

Ik wil terugkomen op de financiën. Er wordt gesteld dat er een overschrijding is. Het is geen overschrijding, want in het milieubeleidsplan dat twee jaar geleden is vastgesteld is dit vastgesteld. Er is ook gezegd dat we de uitvoering van het milieuprogramma overschrijden met ruim EUR 53.000,00. Dat is een bewuste keuze geweest van de toenmalige raad. Nu wordt dat ingevuld en we doen dus niet meer dan binnen de kaders blijven die de raad heeft gesteld. Dat is de hoofdlijn, waarin dit plan zich begeeft.

Dan wil ik een ander punt rechtzetten. De heer Roefs stelt dat het nog veel meer is dan die EUR 271.000,00 omdat de uren erbij moeten worden geteld. Dit is het compleet; uren en uitgaven die in de verschillende posten zitten.

Het CDA stelt externe ondersteuning. Er zijn eerder suggesties gedaan. Externe ondersteuning is niet zo gemakkelijk, omdat je soms te maken hebt met ziekte. Dat moet ook worden opgevangen. Dan heb je externe ondersteuning nodig. Wel is het zo, als het niet echt nodig is, zullen we dat niet doen, want dit is vooral vervanging bij ziekte of iets dergelijks om toch uitvoering te geven. Dan kunt u denken aan milieuvergunningen. Het kan ook best zijn, als er minder aanvragen voor milieuvergunningen komen dat er minder beroep op wordt gedaan.

De VVD heeft nogal wat vragen gesteld. Ik verwijs u naar een eerder antwoord, dat het uitvoering is van hetgeen eerder is afgesproken. We kunnen daarop lang ingaan, maar het lijkt me nu niet het goede moment om dat te doen.

De P.U. heeft gezegd, de gevolgen van het onderzoek. Als je iets wilt, zul je eerst moeten onderzoeken. Dan kun je ook de gevolgen in beeld brengen. Als je dat in beeld hebt gebracht, kun je besluiten nemen.

Er is iets gezegd over natuur- en milieueducatie. Daarnaast wordt op dit moment heel nadrukkelijk gekeken binnen het budget en het zal binnen het budget blijven. Dat is ook met de afdeling overlegd. Uiteindelijk zal eruit moeten komen of het verstandig is, ook binnen de financiële kaders van Noordoostpolder om een natuur- en milieueducatiecentrum op te zetten.

Het kan best zijn dat uit dit onderzoek komt dat wij dat initiëren, maar vervolgens daaraan geen kosten besteden en dat de lokale organisaties het kunnen trekken. Ik sluit die mogelijkheid bepaald niet uit, maar je zult eerst moeten kijken of je dat op de rails kunt zetten.

D66 zegt: Diftar. Wij hebben eerder afgesproken in het kader van Flevocollect dat het zal worden onderzocht. U noemt zwerfvuil; die geluiden bereiken ons ook. Alleen zullen we moeten bekijken wat dit in onze gemeente betekent. We gaan dat op termijn uitvoeren, kijken wat het betekent. Op dit moment loopt er ook een onderzoek samen met Urk om te kijken hetgeen wij met afvalscheidingstation kunnen doen. Als je dat goed doet kun je ook een deel zwerfvuil voorkomen. Het onderzoek naar Diftar komt.

D66 noemt een dag voor het milieu en een milieuprijs. We kennen een milieuprijs en al heel wat jaren. Die wordt in de herfst uitgereikt.

De heer **Vermeulen**: Het ging om een prijs specifiek gericht op de jeugd.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dan kennen we de boomplantdag in het kader van de lokale agenda. Die is specifiek op de jeugd gericht en daarin wordt ook een educatie gelegd.

De PvdA/GroenLinks pleit voor een snellere uitvoering. Er zijn wel eens capaciteitsproblemen, maar we proberen in ieder geval om het programma dat we afspreken ook uit te voeren. Anders loop je op den duur vast. In 2004 praten we over een nieuw milieuplan en dan gaan we ook nieuwe prioriteiten stellen en krijgen we ook een discussie.

De PvdA/GroenLinks pleit voor een klimaatscan. Misschien een suggestie die we in het achterhoofd zullen houden en waarmee we mogelijk iets zouden kunnen.

De ChristenUnie/SGP zegt bezuinigen op onderdelen. Ik denk dat ik daarover voldoende heb gezegd. Wij blijven binnen het eerder afgesproken programma.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb geen antwoord gehad of het college het met ons eens is over de investeringen in de riolering buitengebied, dat die te hoog zijn.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb in mijn eerste ronde gezegd, we hebben wel een milieubeleidsplan vastgesteld en een bepaald bedrag. U zegt dat we dat niet overschrijden en dat er niets aan de hand is. Ik vind toch dat wij rustig bij een uitvoeringsprogramma moeten kunnen zeggen dat we gezien de totale situatie op deze onderdelen kritisch moeten blijven kijken. Als we zonder meer uitvoeren wat we enkele jaren geleden hebben vastgesteld zonder de wetenschap die we vandaag de dag hebben, denk ik dat we het niet goed doen. Zo flexibel moet het toch ook kunnen, dat je zegt, dit is een uitgave die we overbodig vinden. Ik vind dat daarvoor suggesties zijn gedaan en dat we aan het college kunnen vragen om dat te doen. We moeten niet krampachtig vasthouden aan het eenmaal vastgestelde milieubeleidsplan, want we leven vandaag de dag in een andere situatie dan twee jaar geleden. Als we het toen hadden geweten, hadden we het misschien ook anders bekeken. Daarvoor is er flexibiliteit in bestuur.

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Ik kan me niet heugen dat ik heb gezegd geen overschrijding; ik dacht dat het over onttrekking aan de reserve beleidsplan ging. Ik begrijp uit uw woorden dat u zich inspannt om de extra ondersteuning terug te dringen en tracht binnen de budgetten te blijven.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Wat die uren betreft, dat was niet de kern van het argument. Het ging erom of u binnen een bepaalde begroting blijft. Ik wil bij de heer Voorberg aansluiten. Ik wil namens de VVD vragen binnen de begroting te blijven. Dat bedrag geven we als krediet mee en dat bespaart u EUR 28.134,00. Dan heeft u alvast uw bijdrage aan de bezuinigingen geleverd.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Dat is ook een beetje de inhoud van mijn betoog. Een hoop enquêtes, vragen verzamelen en wat doen we ermee? Is het allemaal even zinvol wat we doen? Het gebeurt heel vaak dat de norm weer wordt aangetrokken, omdat er minder vervuiling wordt gevonden. Daar hebben we in de landbouw nogal eens mee te maken.

Over het milieueducatief centrum heeft de wethouder een duidelijk antwoord gegeven.

Het rioleringsplan buitengebied horen we dan zo meteen nog. Ik denk dat we kritisch naar alle uitgaven moeten blijven kijken, dus binnen de begroting blijven.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Als het over het rendement van de IBA's gaat, ik denk dat de P.U. best gelijk kan hebben. Alleen, het is op dit moment zo, wat het college ervan vindt, is niet zo interessant, want in de wet zijn de zaken heel nadrukkelijk geregeld en er is een aantal acties. Ik wil daarop nu niet te ver ingaan, want ik ben in de commissie ingegaan op de stand van zaken. Het rendement in verhouding tot de kosten is niet echt hoog, maar in de Wet verontreiniging oppervlaktewater zijn daarover zaken opgenomen en dat is een gegeven waarmee wij moeten werken. Dat is midden jaren negentig in de Tweede Kamer vastgesteld. Veel gemeenten hebben het uitgevoerd en dan kunnen wij van alles vinden, maar we zullen de wet moeten volgen. Dat is moeilijk uit te leggen, dat ben ik met u eens.

Kritisch kijken naar de overschrijding. We hebben er kritisch naar gekeken en het college is van mening dat het programma toch moet worden uitgevoerd zoals het er ligt.

Het CDA heeft het over de extra ondersteuning. Daarnaast blijven wij uiterst kritisch kijken. We zeggen niet dat het geld per se moet worden opgemaakt.

De VVD vindt dat het binnen de begroting moet. Het college neemt daarvan kennis.

Het college wil vasthouden aan het voorgestelde programma, omdat we niet zolang geleden met elkaar hebben vastgesteld dat dit het milieuprogramma zou moeten zijn voor 2003.

De **voorzitter**: Ik denk dat we aan de besluitvorming toekomen. De heer Voorberg heeft gezegd dat het college binnen de budgettaire kaders moet blijven; er moet althans geen bedrag aan het beleidsplan worden onttrokken. Ik heb dat andere fracties ook horen zeggen. U heeft er geen voorstel van gemaakt.

De wethouder zegt hieraan vast te houden. Dat is een verschil. Ik denk dat het goed is dat we hierover helderheid krijgen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Dat zou kunnen betekenen dat er een amendement moet komen op het voorstel en dat wij daarvoor schorsen om te kijken of we daarvoor voldoende steun krijgen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dan lijkt het me verstandig wel aan te geven waarop zal moeten worden bezuinigd. We hebben net vastgesteld dat we binnen het vastgestelde programma blijven. Indertijd heeft de raad heel bewust ervoor gekozen om voor een deel geen dekking aan te geven. Dat moest uit de reserve beleidsplan komen ten bedrage van ruim EUR 53.000,00. Nu pakken we daarvan EUR 28.000,00 om het afgesproken programma uit te voeren. Dan is het gemakkelijk om nu te zeggen dat dit niet moet gebeuren, maar dan heb ik wel graag dat wordt aangegeven waarop dan moet worden bezuinigd. En dan wil ik u ook wijzen op hetgeen we in de januariraad hebben vastgesteld, namelijk dat het geen consequenties moest hebben voor de verdere uitvoering van het programma. Op het moment dat de voorzitter van de commissie toen voorstelde om het door te schuiven, heb ik gezegd dat we wel verder willen. De raad ging hiermee akkoord.

De **voorzitter**: Het lijkt me verstandig even te schorsen om de fracties de gelegenheid te geven zich te beraden. Ik schors voor vijf minuten.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. Er is inmiddels een amendement gemaakt. Er is een collegevoorstel dat uitgaat van het bedrag dat staat aangegeven, EUR 271.588,00 maximaal, EUR 28.000,00 wordt dan aan het beleidsplan onttrokken. Daarop komt een amendement, ondertekend door de P.U., de ChristenUnie/SGP en de VVD en dit luidt als volgt:

De raad van de gemeente Noordoostpolder in vergadering bijeen op 27 februari 2003;

overwegende dat:

- de uitvoering van het milieuprogramma 2003 een extra bedrag van EUR 28.134,00 vergt ten laste van de reserve beleidsplan;
- de gemeente een bezuinigingsplan 2004-20058 voorbereidt;
- het milieuprogramma 2003 ruimte geeft voor bezuinigingen zoals aangegeven door ondergetekende fracties in eerste termijn;

besluit:

het voorstel aan te passen in dier voege dat het bedrag van EUR 28.134,00 niet als zodanig beschikbaar wordt gesteld en het college de ruimte moet geven de uitvoering van het programma met deze reductie in te vullen;

en gaat over tot de orde van de vergadering.

Dit betekent dat er wordt gezegd dat het college niet van het extra bedrag uit het beleidsplan gebruik mag maken. Daarnaast ligt het collegevoorstel. Ik breng het meest verstrekkende voorstel eerst in stemming en dat is het amendement.

Moeten we hoofdelijk stemmen?

De heer **Ruifrok**: Wat mij betreft graag, voorzitter.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil graag een nadere toelichting van de indieners van de motie, want er wordt in algemene zin gesteld dat in eerste termijn bezuinigingsvoorstellen zijn gedaan. Ik wil helder hebben welke bezuinigingsvoorstellen dat zijn en in welke indicatieve bedragen die voorstellen liggen.

Ten tweede wil ik weten of het college zich kan vinden in dit amendement of het ontraadt, of dat het college andere termen aanwezig ziet om met deze motie om te gaan en hoe het voltallige college denkt daarop te reageren.

De heer **Schipper**: Ik ben van mening dat de wethouder een poging heeft gedaan aan te geven dat hij een extra inspanning zal doen om met name de EUR 28.000,00 niet te gebruiken. Misschien is het goed dat de wethouder dit expliciet herhaalt en welke mogelijkheden hij daartoe ziet.

De **voorzitter**: Ik wil eerst de vraag van de heer Bakker honoreren. Misschien is het goed dat de heer Roefs als eerste ondertekenaar de zaak kort toelicht. Dan wil ik graag de reactie van de wethouder op het amendement.

De heer **Roefs**: We hebben het amendement dat het college ruimte krijgt om die EUR 28.134,00 ook daadwerkelijk te bezuinigen. Er is een aantal voorstellen gedaan door de diverse fracties. De VVD heeft voorgesteld om nog eens goed te kijken of je EUR 18.152,00 wilt besteden aan het onderzoek voorkomen verontreiniging openbare ruimte. Ten tweede hebben we beargumenteerd om wellicht de EUR 22.689,00 die gepaard gaat met het gemeentelijk milieueducatiecentrum, achterwege te laten. Bij elkaar is dat meer dan EUR 28.134,00. Dus er zit ruimte in, maar andere suggesties zijn ook welkom. Wat onze kant betreft denk ik dat het college met dit amendement uit de voeten zal kunnen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Daaraan is niet zoveel toe te voegen. De heer Schipper heeft gesproken over die EUR 44.000,00 die is opgenomen voor externen. Het is noodzakelijk een post op te nemen, zodat het programma toch bij mogelijke ziekte kan worden uitgevoerd. Als mensen niet ziek worden en het doorloopt, hebben we het waarschijnlijk amper nodig. Alleen om op dit moment te zeggen dat we helemaal geen bedrag opvoeren, is elkaar ook voor de gek houden, want we weten dat er soms ziektes zijn. Er wordt dus gekeken, of we op dat punt de hand op de knip houden. Het programma moet wel worden uitgevoerd, want anders schuift het gewoon op. De PvdA/GroenLinks heeft ook gezegd dat we dat niet moeten doen. Dit is het verkeerde tijdstip, dan moeten we het hele milieuprogramma tegen het licht houden en dan gaan we kijken waarop we structureel bezuinigen.

Dat is ook een antwoord op de motie. Om nu te zeggen dat we EUR 28.000,00 bezuinigen en college, u zoekt maar uit waar het vandaan moet komen, is op zich erg gemakkelijk.

De heer **Roefs**: Dat is niet de strekking en de interpretatie van het amendement. Er is een aantal suggesties gedaan uit de fracties. U kunt daarmee uit de voeten. Ik heb er net nog twee met name genoemd. Het is niet zo dat we zeggen, u zoekt het maar uit. Het wordt concreet aangegeven.

Wethouder de heer **Van Meijel**: In het amendement wordt het niet zo helder aangegeven, maar het college ontraadt het amendement ten zeerste.

De **voorzitter**: Ik denk dat voor iedereen duidelijk is hoe de beide standpunten liggen.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil ten aanzien van de voorstellen die door de VVD worden beargumenteerd inhoudelijk enige kanttekeningen plaatsen. We hebben gezamenlijk met alle gemeenten, met de VNG, met de rijksoverheid een convenant gesloten om stappen te zetten om het zwerfvuil aan te pakken. Als wij dan nu het geld niet beschikbaar stellen, denk ik dat we de collega gemeenten in de kou laten staan.

Ten aanzien van het milieueducatief centrum zou ik het ten zeerste betreuen, als daarop wordt bezuinigd. Als we denken aan de toekomst, als we het hebben over milieueducatie, over allerlei zaken die naar de toekomst toe belangrijk zijn, denk ik dat ook in onze gemeente veel mensen met vragen zitten rondom milieu en natuur. Het is goed om te onderzoeken of een dergelijk centrum op lokaal niveau een plek kan hebben, een belangrijke informatiebron kan zijn voor het bedrijfsleven, individuele burgers, onderwijsinstellingen en organisaties die op welke manier dan ook in onze samenleving bezig zijn. Die hebben vaak niet de gelegenheid om naar provinciale of landelijke organisaties te gaan. Wij zijn van mening dat het een belangrijk middel kan zijn om die informatie te kunnen verstrekken en om ondersteuning te geven in initiatieven ten aanzien van het milieu. Wat dat betreft is het voor ons onbespreekbaar om dat onderzoek naar de mogelijkheid, haalbaarheid en zinvolheid en de eventuele financiële consequenties niet te doen. Wat ons betreft zijn de twee voorbeelden onbespreekbaar om mee in te stemmen.

De heer **Voorberg**: Twee kleine opmerkingen in de richting van de wethouder. Ik vraag me af hoe het ziekteverzuim bij andere afdelingen wordt bekostigd. Gaat dat ook via een apart plan? Ik denk dat het zo niet werkt; dus vind ik het argument niet kloppen. Er zit dus speling in, want dan kunt u de ziekte van uw vaste medewerkers op een andere manier kwijt. Of we doen dat inconsequent.

Een andere opmerking is, nu hebben we het hier een keer over de kaderstellende rol. We geven een totaal budget. U heeft daar zelf ruimte in. Gebruik die ruimte. Verder willen we niet gaan. Als het iets anders moet zijn, is het ook goed. Ik denk dat die kaderstellende rol zo mooi is en dat we dat niet concreter hoeven in te vullen.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. We kunnen de externe ondersteuning natuurlijk ook verlagen met EUR 28.134,00. Dan zijn we er ook.

De **voorzitter**: Dat staat niet in het amendement.

De heer **Van Steen**: Dat kunnen we aanpassen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. In het amendement staat een aantal voorstellen dat in eerste termijn is gedaan. Dit heb ik ook in eerste termijn gehoord. Het college heeft die ruimte. Het gaat de indieners erom dat we zeggen: houd die begroting op het niveau.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Wij praten over een hoop bedragen, over maximum bedragen. Het is niet zo dat het allemaal per se moet worden uitgegeven. Ik kan de raad toezeggen dat wij ons tot het uiterste zullen inspannen, want ik kan u nu al zeggen dat in het natuur- en milieueducatie onderzoek het bedrag vrij zeker niet helemaal nodig is, maar er is een maximum bedrag voor gereserveerd en wij kijken er scherp op toe dat hetgeen we in eigen kring kunnen doen we ook in eigen kring doen.

Ik krijg het idee dat als we een raming maken dat per se moet worden uitgegeven. Wij gaan hiermee heel kritisch om.

Ik kom bij de heer Voorberg. De kaders zijn aangegeven en daarin is het totale bedrag ook aangegeven. Toen heeft de raad gekozen voor EUR 53.000,00 die niet specifiek zijn bestemd en daarvan is gezegd dat die uit de reserve beleidsplan moest komen. Dat is toen de afspraak geweest, want wij vonden het belangrijk dat het programma wordt uitgevoerd. Nu worden de kaders kennelijk verlegd zonder dat daarover discussie is geweest. Zo in een keer bij het vaststellen van het programma dat volledig binnen de kaders blijft. Het college blijft vasthouden aan dit uitgangspunt.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat er duidelijk twee meningen zijn in de raad. Ik stel voor het amendement eerst in stemming te brengen, omdat dit het meest vergaand is. Bij het amendement gaat het erom om voor of tegen het amendement te zijn.

Voor het voorstel stemmen de leden de heer Van Diepen, mevrouw Binksma, de heren Wagemaker, Tuinenga, Van Steen, Van Domburg, Voorberg, Haagsma, mevrouw Geluk, de heren Roefs en Wassink,

Tegen het voorstel stemmen de leden de heer Hermus, mevrouw Droog, de heren Vermeulen, Nijdam, Van der Velde, Reijenga, Ruifrok, Van der Est, Bakker, Schipper en Sanderse.

Mevrouw Wondergem is bij de stemming afwezig.

De **griffier**: Er zijn elf leden voor en elf leden tegen.

De **voorzitter**: Dit betekent dat het voorstel wordt aangehouden en de eerstvolgende raadsvergadering opnieuw wordt gestemd.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: Daarmee zijn we aan het einde van deze vergadering gekomen. Ik wens u allen wel thuis. De vergadering is gesloten. (00.35 uur).

Aldus vastgesteld in de vergadering van 27 maart 2003.

De griffier,

de voorzitter,